

Lydia Siikasmaa

Modulaarista muotoilua

Zinejulkaisun ulkoasun
suunnittelu modulaarista
gridiä hyödyntäen

Metropolia Ammattikorkeakoulu
Medianomi
Viestinnän tutkinto-ohjelma
Opinnäytetyö
18.4.2021

Tiivistelmä

Tekijä(t):	Lydia Siikasmaa
Otsikko:	Modulaarista muotoilua – Zinejulkaisun ulkoasun suunnittelu modulaarista gridiä hyödyntäen
Sivumäärä:	45 sivua + 1 liite
Aika:	18.4.2021
Tutkinto:	Medianomi
Tutkinto-ohjelma:	Viestinnän tutkinto-ohjelma
Suuntautumisvaihtoehto:	Graafinen suunnittelu
Ohjaaja(t):	Lehtori Kai Talonpoika

Opinnäytetyö käsittelee gridisysteemiin pohjautuvaa suunnittelua. Työssä keskitytään tarkastelemaan modulaarista gridiä ja teknisiä käytäntöjä sen ympärillä. Työn tavoitteena on selvittää, mitä hyötyä modulaarisesta gridistä voi olla suunnittelun kannalta, ja mitä sen käyttö vaatii suunnittelijan näkökulmasta. Opinnäytetyö koostuu kirjallisuuskatsauksesta ja toiminnallisesta projektista. Kyseessä on laadullinen tutkimus, jonka tulokset eivät ole yleistettävissä.

Kirjallisuuskatsauksen tavoitteena on avata opinnäytetyön keskeisiä käsitteitä, sekä luoda teoreettinen viitekehys suunnittelutyön toteuttamisen, aineiston tulkinnan ja analysoinnin tueksi. Työn toiminnallinen osuus on toteutettu kirjallisuuskatsauksen pohjalta, sillä kyseessä on oppimisprosessi. Siinä modulaarisen gridin käyttöä tarkastellaan *Visiting Resident* -zinejulkaisun suunnittelun yhteydessä, ja työn aineistona toimii kyseisen projektin aikana tehdyt havainnot. Tutkimuskysymykseen pyritään etsimään vastausta nostamalla aineistosta esiin keskeisimmät havainnot teemoittelun kautta. Toiminnallisen osuuden painopisteenä on gridin käytön ja sen ympärillä tapahtuvien valintojen näkyväksi tekeminen.

Työssä käy ilmi, että modulaarisen gridin avulla voidaan toteuttaa muun muassa dynaamista, harmonista, tarkoituksenmukaista ja harkittua suunnittelua. Sen käyttö auttaa lisäksi hallitsemaan visuaalista johdonmukaisuutta systemaattisen lähestymistapansa ansiosta, minkä vuoksi se soveltuu etenkin laajempien visuaalisten kokonaisuuksien parissa työskentelyyn. Modulaarinen gridi ei kuitenkaan takaa hyvää suunnittelua. Sen käytölle ei löydy yhtä valmista kaavaa, vaan se luodaan aina alusta työn materiaalin ja tavoitteiden pohjalta. Modulaarisen gridin käyttö on monitahoista ja vaatii siksi suunnittelijalta kärsivällisyyttä ja aiheeseen perehtymistä. Pelkästään gridin ehdoilla tapahtuva työskentely voidaan kokea luovuutta rajoittavana tekijänä ja siksi intuitiosta voi myös olla hyötyä työn etenemisen ja lopputuloksen kannalta. Opinnäytetyön tulokset antavat osviittaa siitä, mitä modulaarisen gridin hyödyntäminen osana suunnittelua käytännössä pitää sisällään ja mitä suunnittelijan on hyvä ottaa huomioon.

Avainsanat: graafinen suunnittelu, gridisysteemi, modulaarinen gridi, gridi, taitto, sommittelu

Abstract

Author(s): Lydia Siikasmaa
Title: Modular Design – Designing a Zine with Modular Grid
Number of Pages: 45 pages + 1 appendix
Date: 18 April 2021

Degree: Bachelor of Culture and Arts
Degree Programme: Media
Specialisation option: Graphic Design
Instructor(s): Kai Talonpoika, Senior Lecturer

The topic of this final project is grid system based design with focus on modular grid and the practices around it. This final project aims to study how the use of modular grid could be beneficial for the design process and what this tool requires from the designer. The subject is approached through theory and practice. The study is qualitative by nature and the results cannot be generalized.

The main objective of the theoretical framework is to introduce the key concepts of the thesis. It also provides support for the execution of the design project and for the interpretation and analysis of the material. The practical project is carried out based on the theoretical framework, as it is a learning process. The use of modular grid is examined through the design process of *Visiting Resident* zine, in which the material for the study is collected through observation. The study aims to answer the presented question through thematic analysis of the material. Grids are an invisible part of the design process, and therefore, the purpose of the practical project is to make the modular grid and the decision making around it visible.

The study shows, that by using modular grid the designer is able to create, among other things, dynamic, harmonic, intentional and thoughtful design. It is especially useful when working with extensive visual projects, as the systematic approach helps maintain visual consistency throughout the work. However, the modular grid does not guarantee good design. It needs to be custom-made to each project according to the material and purpose of the design. It is complex by nature, and therefore, the use of it requires patience and knowledge on the subject. Following the grid too strictly might limit the creative process, in which case intuition can be useful considering the progress and the final design. The results of the study show what modular grid, as part of a design process, means in practice, and what the designer should take into account when using it.

Keywords: graphic design, grid system, modular grid, grid, layout, composition

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Gridisysteemiin pohjautuvaa suunnittelua	4
2.1	Modulaarinen gridi käsitteenä	4
2.2	Näkökulmia gridin käytöstä	7
2.3	Sveitsiläisen suunnittelun perinne	8
2.4	Modulaarisen rakenteen suunnittelu	11
2.5	Sommittelua modulaarisessa gridissä	15
2.6	Visuaaliset elementit tilassa	17
2.7	Intuitio – luova voimavara	20
3	<i>Visiting Resident</i> -zinejulkaisun suunnittelu	22
3.1	Materiaali suunnittelun lähtökohtana	23
3.2	Idean pohjalta muodostuva gridi	24
3.3	Modulaarisen gridin rakentuminen	30
3.4	Sommittelun viimeisteleminen	36
4	Yhteenveto	39
	Lähteet	42
	Kuvalähteet	44
	Liitteet	46
	<i>Visiting Resident</i> -zinejulkaisun lopullinen ulkoasu.	46

1 Johdanto

Gridi on suunnittelun pohjana toimiva apuväline, jonka avulla pyritään ensisijaisesti luomaan järjestystä. Gridejä on monenlaisia, mutta useimmiten se perustuu pysty- ja vaakalinjojen luomaan kehikkoon. Sitä käytetään useimmiten taittamisen apuvälineenä, mutta se soveltuu myös hyvin monenlaisiin muihin suunnittelun tehtäviin. Jotkut ovat ottaneet kyseisen apuvälineen luontevaksi osaksi omaa suunnittelua, kun taas toiset vierastavat sitä ja kokevat sen rajoittavan luovuutta. Gridin käyttäminen ei ole aina välttämätöntä lopputuloksen kannalta, mutta harjaantunut silmä voi tunnistaa sen käytön työn jäljestä, sillä sen avulla voidaan parhaimmassa tapauksessa toteuttaa hyvin pienieleisiä mutta merkityksellisiä suunnitteluratkaisuja. Se, miten sitä käytetään, on kokonaan suunnittelijasta itsestään kiinni. Gridi on suomen kielessä tyyliltään puhekielinen termi, joka juontuu englannin kielen sanasta *grid*. Suunnittelijoiden keskuudessa kyseisen termin käyttö on tavallista, mutta se kulkee myös suomeksi muun muassa nimellä taittoruudukko. Tässä opinnäytetyössä käytän käsitteestä termiä gridi.

Opinnäytetyössä käsittelen gridisysteemiin pohjautuvaa suunnittelua suunnittelijan näkökulmasta. Tapoja työskennellä gridin parissa on runsaasti, joten keskityn siksi tarkastelemaan modulaarista gridiä ja teknisiä käytäntöjä sen ympärillä. Opinnäytetyön tavoitteena on selvittää, mitä hyötyä modulaarisesta gridistä voi olla suunnittelun kannalta ja mitä sen käyttö edellyttää suunnittelijalta. Tutkin aihetta hyödyntämällä modulaarista gridiä osana omaa suunnittelutyötä. Työ suuntautuu ensisijaisesti graafiselle suunnittelijalle, jolla on ymmärrystä visuaalisen viestinnän perusteista. Opinnäytetyössä keskityn tarkastelemaan työskentelyä gridin parissa, jonka vuoksi rajaan taittamisen perusteet työn ulkopuolelle.

Opinnäytetyön teoriaosuudessa avaan modulaarisen gridin käsitettä, käyn lyhyesti läpi sen historiaa, tarkastelen modulaarisen gridin suunnitteluprosessia ja visuaalisten elementtien sommittelua siinä, perehdyn tarkemmin visuaalisiin elementteihin tilassa sekä lopuksi käsittelen intuitiota systemaattisessa suunnittelussa. Teorialähteistö koostuu pääosin kirjallisuudesta, joka käsittelee gridiä yleisesti, modulaarista gridiä, taittoa sekä sommittelua. Opinnäytetyössä nojaan laajalti Josef Müller-Brockmannin modulaarista gridiä käsittelevään teokseen *Grid Systems in Graphic Design*. Vaikka kyseinen lähde on alan kehityksen tahtiin

nähdessä vanha, on se iästään huolimatta yhä oleellinen gridin ajattomuuden vuoksi. Teoriaosuudessa keskeisiin lähteisiin lukeutuvat lisäksi muun muassa Ellen Luptonin, Timothy Samaran, Beth Tondreaun, Kristin Cullenin sekä Kimberly Elamin teokset. Opinnäytetyön keskeisinä käsitteinä toimivat gridisysteemi, modulaarinen gridi, taitto ja sommittelu.

Työn toiminnallisessa osuudessa tutkin aihetta suunnittelemalla *Visiting Resident* -kuvasarjan zinejulkaisulle ulkoasun modulaarista gridiä hyödyntäen. Modulaarisesta gridistä löytyy kirjallisuudessa laajasti tietoa, mutta se mitä se käytännössä tarkoittaa suunnittelijan näkökulmasta jää hieman epäselväksi. Mitään täysin valmista kaavaa kyseisen gridisysteemin käyttöön ei ole, sillä suunnittelutyö on hyvin yksilöllistä. Havainnollistamalla gridin käyttöä osana omaa suunnitteluprosessia pyrin tekemään näkyväksi suunnittelussa sellaista, mikä usein tapaa jäädä näkymättömäksi. Zinejulkaisun taittamisen myötä keskityn tässä työssä tarkastelemaan modulaarisen gridin käyttöä painetun materiaalin suunnittelussa. Pyrin kuitenkin samalla keskustelemaan aiheesta myös laajemmassa kontekstissa.

Kyseessä on laadullinen tutkimus, joka on toteutettu keväällä 2021. Suunnittelutyö on toteutettu aiheen teorian pohjalta, ja aineistoa tätä työtä varten olen kerännyt havainnoimalla omaa työskentelyäni koko taittoprojektin aikana. Suunnitteluprosessin dokumentointi pitää sisällään työpäiväkirjan, prosessitallenteita, valokuvia ja luonnoksia. Nostan aineistosta esiin keskeisimmän tiedon analysoimalla sitä teemoittelun kautta luoden samalla vuoropuhelua lähteiden ja aineiston välille. Opinnäytetyön tulokset eivät ole yleistettävissä, sillä ne kuvaavat yksittäistä tapausta. Tulokset kuitenkin antavat osviittaa modulaarisen gridin parissa työskentelystä ja voivat tällä tavalla toimia apuna suunnittelijalle, jota kiinnostaa vastaavanlaisen gridisysteemin hyödyntäminen omassa suunnittelutyössä.

Kyseinen aihe valikoitui etenkin siitä syystä, että se on suunnittelun kannalta hyvin ajaton; modulaariseen gridiin pohjautuva suunnittelu on ollut suunnittelijoiden suosiossa jo monta vuosikymmentä, ja sen suosio vaikuttaa jatkuvan yhä tänä päivänä. Olen omassa suunnittelutyössäni ammentanut paljon vaikutteita modernismista sekä teknisestä ja jopa arkkitehtonisesta tavasta lähestyä graafista suunnittelua. Lisäksi olen kiinnostunut niistä valinnoista ja perusteluista, jotka toimivat oman toiminnan perustana. En ole ennen tätä opinnäytetyötä perehtynyt minkäänlaisen gridisysteemin systemaattiseen käyttöön, ja esioletukseni on, että hyvin perustellut valinnat voivat yhdessä intuitiivisten

suunnitteluratkaisujen kanssa luoda toimivaa suunnittelua. Työn taustalla toimii myös olettaus, että gridiin perehtyminen ja sen ymmärtäminen tukee luovuutta asettamalla kehykset, joiden sisällä toimia. Koen, että suunnitteluprosessi usein jää näkymättömäksi ja sitä on hankala kehittää ilman perusteellista tarkastelua. Luova työ on lisäksi hyvin yksilöllistä, joten sitä täytyy muotoilla omiin tarpeisiin sopivaksi. Tämä opinnäytetyö on minulle suunnittelijana oppimisprosessi, jossa aiheeseen perehtymällä pyrin kehittämään omaa suunnittelutyötä, tietoteknistä osaamista sekä omia valmiuksia toimia alalla.

2 Gridisysteemiin pohjautuvaa suunnittelua

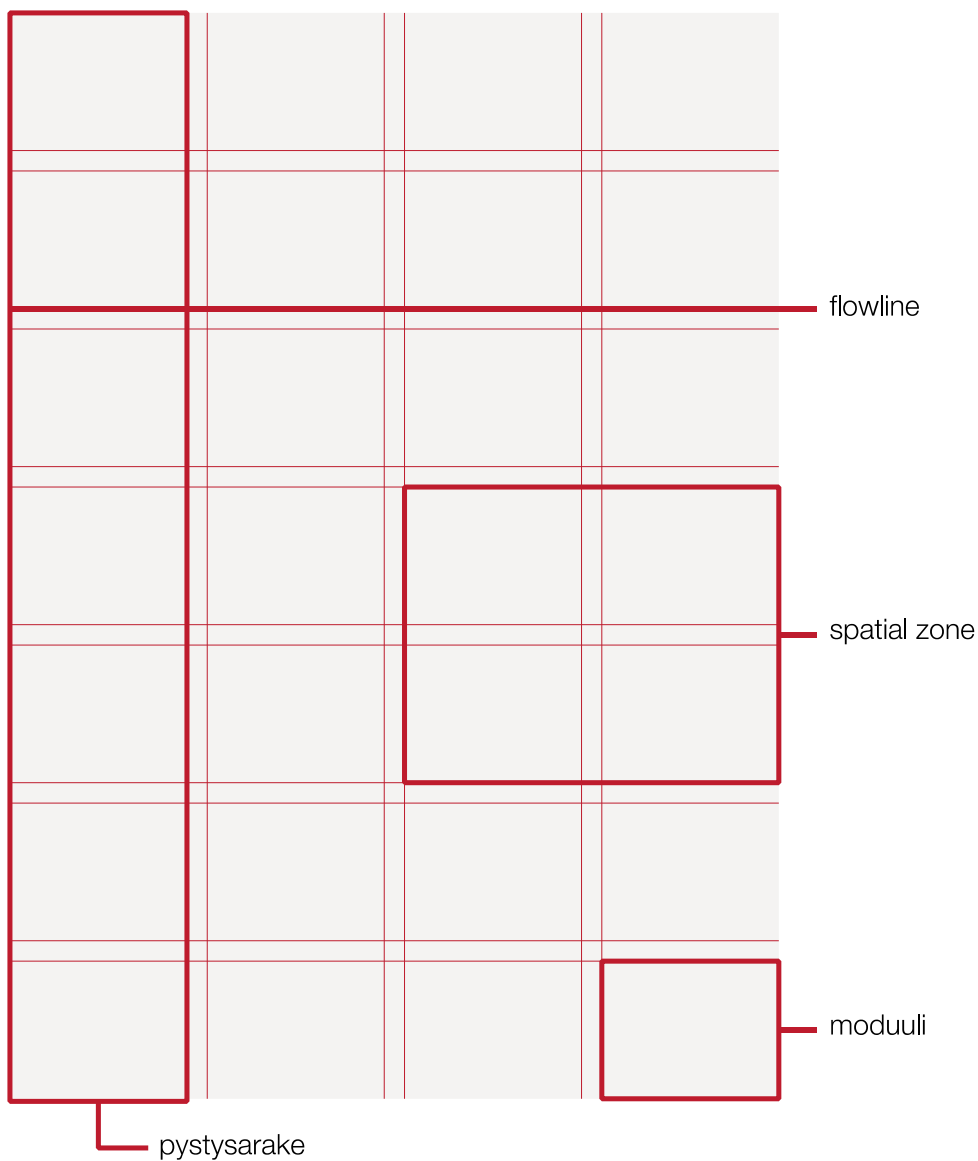
Tässä luvussa esittelen modulaarisen gridin käsitteenä, tarkastelen erilaisia näkökulmia sen käytöstä, käyn lyhyesti läpi sen historiaa, käsittelen suunnitteluprosessia modulaarisen gridin ympärillä, luon yleisen katsauksen siihen perustuvaan sommitteluun, perehdyn tarkemmin visuaalisiin elementteihin tilassa sekä lopuksi nostan esille intuition merkityksen systemaattisessa suunnittelussa. Kirjallisuuskatsauksen tavoitteena on avata opinnäytetyön keskeisiä käsitteitä sekä luoda teoreettinen viitekehys suunnittelutyön toteuttamisen, aineiston tulkinnan ja analysoinnin tueksi.

2.1 Modulaarinen gridi käsitteenä

Toimivassa suunnittelussa yhdistyy funktionaalisuus ja estetiikka, tai toisin sanoen käyttökelpoisuus ja kauneus. Jokaisella visuaalisella elementillä on tärkeä rooli harmonisen kokonaisuuden kannalta, ja suunnittelijan vastuulla on hallita näitä elementtejä niille annetussa tilassa. (Rand 2014.) Samaa sisältöä voidaan järjestellä hyvin eri tavoin, mikä muuttaa visuaalisen kokonaisuuden narratiivia ja keskeistä tietoa. Tietyt konventiot kuitenkin ohjaavat suunnittelua, sillä esimerkiksi nettisivujen ja kirjan ulkoasun suunnittelu tapahtuu hyvin eri tavalla. Graafisessa suunnittelussa on tavallista hyödyntää tiettyjä käytäntöjä tiedon järjestelyssä, ja jotkut käytännöt ovat hyvin intuitiivisia, kun taas toiset enemmän järjestelmällisiä. (Samara 2005; Samara 2007.) Suunnittelun pohjalla käytetään usein apuna gridiä, jonka avulla voidaan järjestää materiaalia ja tilaa sille annetussa formaatissa. Se perustuu useimmiten pysty- ja vaakalinjojen luomaan kehikkoon, jonka rakenne jakaa tilan säännöllisiin yksiköihin. Gridejä on monenlaisia; se voi olla yksinkertainen tai monimutkainen, tietynlainen tai geneerinen, tarkasti määritelty tai rennosti tulkittavissa. Gridi perustuu aina samoihin osiin, mutta se miltä se näyttää riippuu suunnittelijasta sekä projektista. (Samara 2007; Lupton 2010, 151; Tondreau 2019.)

Modulaarinen gridi on yksi monista keinoista koota yhteen ja organisoida visuaalista materiaalia. Termi moduuli viittaa itsenäiseen osaan, josta useampana kappaleena voidaan koota erilaisia kokonaisuuksia (Kielitoimiston sanakirja 2020b). Modulaarisen gridin rakenne (kuvio 1) koostuu horisontaalisten linjaviivojen (englanniksi *flowline*) ja pystysarakkeiden luomasta matriisista, jonka soluja kutsutaan moduuleiksi. Niiden väliin jäävä tyhjä tila erottaa

visuaaliset elementit toisistaan. Gridin muoto määräytyy osittain tekstin koon mukaisesti, sillä moduulien määrä voidaan laskea tekstiriveihin sopivaksi. Tämä tarkoittaa sitä, että moduulien korkeus vastaa tässä tapauksessa tiettyä määrää tekstirivejä ja niiden välinen tila voi vastata yhtä, kahta tai useampaa riviä. Moduuleja voidaan yhdistää laajemmiksi alueiksi (englanniksi *spatial zone*), joille suunnittelija voi määrittellä erilaisia käyttötarkoituksia. Moduuli voi muodoltaan olla neliö tai joko horisontaalinen tai vertikaalinen suorakulmio. (Müller-Brockmann 1981, 11; Samara 2007.) Marginaalit määrittelevät sommittelun aktiivisen tilan. Mitä pienemmät marginaalit ovat, sitä suurempi on aktiivinen tila. (Cullen 2007.)

Kuvio 1. Modulaarisen gridin rakenne uudelleen piirrettynä lähteen pohjalta (Samara 2007).

Modulaarisen gridin suunnittelua ohjaa sisältö (kuten kuva tai teksti) ja raamit (kuten sivu tai ruutu). Sen rakenne on joustava ja muuttuu näiden perusteella. (Lupton 2010, 151.) Gridi rakennetaan aina projektikohtaisesti, mikä vaatii ratkaistavan ongelman huolellista tarkastelua ja gridin suunnittelua sekä analyttistä kykyä lähestyä ongelmaa. Työskentely koostuu kahdesta vaiheesta. Ensimmäisessä vaiheessa gridi luodaan projektiin sopivaksi. Sen perusteellinen suunnittelu on tärkeää, sillä vaikuttavia tekijöitä on useita ja pieniä muutoksia tehdessä joutuu usein muuttamaan koko gridin rakennetta. Suunnittelijan tulee ennakoida mahdollisia ongelmia, kuten esimerkiksi erittäin pitkät otsikoinnit tai kuvien rajaus. Suunnittelun toisessa vaiheessa materiaali asetellaan gridiin. (Samara 2005.)

Gridi välineenä on hyvin kehittynyt ja tarjoaa paljon mahdollisuuksia suunnitteluun. Gridisysteemin tavoitteena on luoda vahva yhteys typografisten elementtien välille sekä luoda rytmiä erilaisten visuaalisten elementtien kautta. Ymmärtämällä, kuinka gridisysteemi toimii, suunnittelija kykenee sujuvasti järjestelmään visuaalista materiaalia tai kehittämään uudenlaisen variaation rakenteesta. Materiaalin systemaattinen järjestely auttaa suunnittelijaa lisäksi syventymään itse suunnitteluprosessiin. (Elam 2007, 5–6, 88.)

Modulaarisen gridin hyötyihin lukeutuu selkeys, tehokkuus, taloudellisuus sekä johdonmukaisuus, ja se soveltuu hyvin monenlaisiin suunnitteluprojekteihin; sekä yksinkertaiset että monitahoiset tarkkuutta vaativat projektit voivat hyötyä harkitun järjestyksen luomasta selkeydestä. Modulaariselle gridille tunnistettavaa on järjestyksen kautta toteutettu pelkistetty suunnittelu, joka viestii informaation uskottavuutta ja itsevarmuutta. Suunnittelutyö voidaan systemaattisen lähestymistapansa ansiosta toteuttaa sulavasti ja kustannustehokkaasti. Materiaalin jakaminen osiin gridin avulla myös helpottaa ja nopeuttaa tekstin lukemista, auttaa tiedon navigoinnissa ja parantaa ymmärrettävyyttä. (Müller-Brockmann 1981, 10–13; Samara 2005; Samara 2007.) Modulaarinen gridi on käytännöllisen ominaisuutensa lisäksi tullut suosituksi suunnittelijoiden keskuudessa estetiikkansa vuoksi (Samara 2007).

Suunnittelu on luonteeltaan hyvin systemaattista, sillä monet suunniteltavat asiat koostuvat usein useammasta eri osasta. On harvinaisempaa, että jokin asia olisi suunniteltu yksilöllisesti; esimerkiksi nettisivut koostuvat useasta sivusta, lehdet useammasta numerosta ja mainoskampanjat luodaan moneen eri mediaan sopiviksi. Tästä syystä suunnittelijan on hyvä ymmärtää visuaalista johdonmukaisuutta, joka on tasapainoilua toistuvien sekä yllättävien visuaalisten ominaisuuksien välillä. Modulaarisen gridin kanssa

työskentely mahdollistaa sen, että yksi tai useampi suunnittelija samanaikaisesti voi pidemmällä aikavälillä työskennellä saman projektin parissa ilman, että työn visuaalinen johdonmukaisuus kärsii. Tämä tuo joustavuutta visuaalisen tiedon esittämisen tapoihin ja auttaa luomaan yhteyden erilaisten formaattien välille. (Samara 2007.)

2.2 Näkökulmia gridin käytöstä

Vaikka gridin hyödyistä ollaan yleisesti hyvin yhtä mieltä, on siihen suhtautuminen kuitenkin hyvin vaihtelevaa suunnittelijoiden keskuudessa. Modulaarisen gridin yksi keskeisin kehittäjä Müller-Brockmann (1981) painottaa gridin pyrkimystä luoda rationaalista järjestystä ja yhtenäisyyttä suunnitteluun. Müller-Brockmannin mukaan gridi helpottaa perustelevaan suunnitteluratkaisuja objektiivisesti, hallitsemaan sisältöä systemaattisesti ja loogisesti, luomaan rytmiä ja kompakteja sommitelmia sekä jäsentelemään materiaalia. Kyseessä on ajattelutapa, jossa suunnittelijan työ on strukturoitua ja aikaa kestävä. Gridin luomien suunnitteluratkaisujen tulisi luonteeltaan olla funktionaalisia, loogisia sekä esteettisesti miellyttäviä. Sen haltuunottaminen on monitahoista ja vaatii siksi suunnittelijalta huolellista perehtymistä. Se, että gridi rajoittaisi luovuutta on Müller-Brockmannin mielestä yleinen harhaluulo. (Müller-Brockmann 1981, 10–13, 104.)

Samara (2005) huomauttaa, että gridin ei tulisi kuitenkaan kokonaan määritellä suunnittelua. Se on ennemminkin työkalu, jonka avulla materiaalia voidaan järjestellä. Gridi on yksi monista keinoista koota materiaalia niin, että sisältö on ymmärrettävää. Hyvin suunniteltuna se voi luoda rajattoman määrän tapoja lähestyä suunnittelua. Joillekin gridin käyttäminen on luontevaa, toisille ei. Se ei ole hyvän suunnittelun tae eikä se myöskään tee siitä tylsää, sillä suunnittelija on vastuussa lopputuloksesta. On syytä muistaa, että gridi on näkymätön osa prosessia ja ohjaa suunnittelua ainoastaan työn pohjimmaisella tasolla. Hyvä suunnittelu vaatii sitä, että suunnittelija ongelmien ratkomisen lisäksi pyrkii luomaan visuaalista narratiivia, joka saattaa myös tarkoittaa gridin niin sanottua rikkomista. Liian ankara suhtautuminen saattaa tehdä suunnittelusta liian monotonista. On myös mahdollista, että visio on niin monitahoinen, että gridi ei tuo minkäänlaista lisäarvoa suunnitteluun. Lopulta materiaali määrittelee sopivimman lähestymistavan, ja joskus on jopa suotavaa luopua gridistä kokonaan. (Samara 2005; Samara 2007.)

Monet suunnittelijat kokevat erilaisten sääntöjen rajoittavan luovaa suunnittelua. Samara (2007) toteaa kuitenkin, että monet käytännöt ovat kehittyneet ajan myötä ja että niille löytyy perusteet. Esimerkkinä tästä mainittakoon tekstin luettavuus ja saavutettavuus. Säännöt eivät kuitenkaan ole absoluuttisia ja poikkeuksia usein löytyy. Ymmärtämällä eri suunnittelun käytäntöjä on niitä myös helpompi rikkoa. Suunnittelijan on hyvä ymmärtää, mitkä käytännöt ovat oleellisia ja tärkeitä, jotta ymmärtää myös niiden seuraukset suunnittelun kannalta. Aikaisemmasta suunnittelusta on hyvä inspiroitua, mutta sitä ei kannata toistaa sellaisenaan, sillä viestintästrategiat ja estetiikka kehittyvät ajan myötä. (Samara 2007.) Gridisysteemistä voi mahdollisesti tehdä uusia ja omanlaisia tulkintoja jotka sopivat tähän päivään. On kuitenkin hyvä ymmärtää käytännön perusteet, jotta gridiä voi hyödyntää uudella tavalla. (Tondreau 2019.)

2.3 Sveitsiläisen suunnittelun perinne

Gridi on historiallinen osa graafista suunnittelua, ja sen käyttö on kehittynyt vuosisatojen ajan typografian ja eri medioiden myötä. Kirjoissa teksti aseteltiin alun perin yhteen palstaan, ja myöhemmin lehdet ja muut julkaisut haastoivat gridin käyttöä uudella tavalla, mikä teki siitä yhä joustavamman ja vapaammin tulkittavan. Gridi on jo pitkään toiminut taustalla taitossa, mutta siitä on sen lisäksi kehittynyt teoreettinen työkalu. (Lupton 2010, 151–163.)

Gridin käyttö osana suunnittelua vakiintui modernismin myötä. Jan Tschichold, joka oli yksi gridiin perustuvan asymmetrisen suunnittelun keskeisimpiä kehittäjiä, oli pelkistetyn ja toiminnallisen suunnittelun puolestapuhuja. Tschichold esitteli modulaarisen gridin vuonna 1928 ilmestyneessä kirjassaan *Die Neue Typographie*. Tschicholdin tavoitteena oli poistaa suunnittelusta koristeellisia elementtejä, priorisoida groteskeja kirjaintyypppejä sekä luoda typografisia sommitelmia. Suunnittelun perustana toimi negatiivinen tila, visuaalisten elementtien väliset tilat ja niiden vaihtelut sekä sanojen asetelmat. (Samara 2005.)

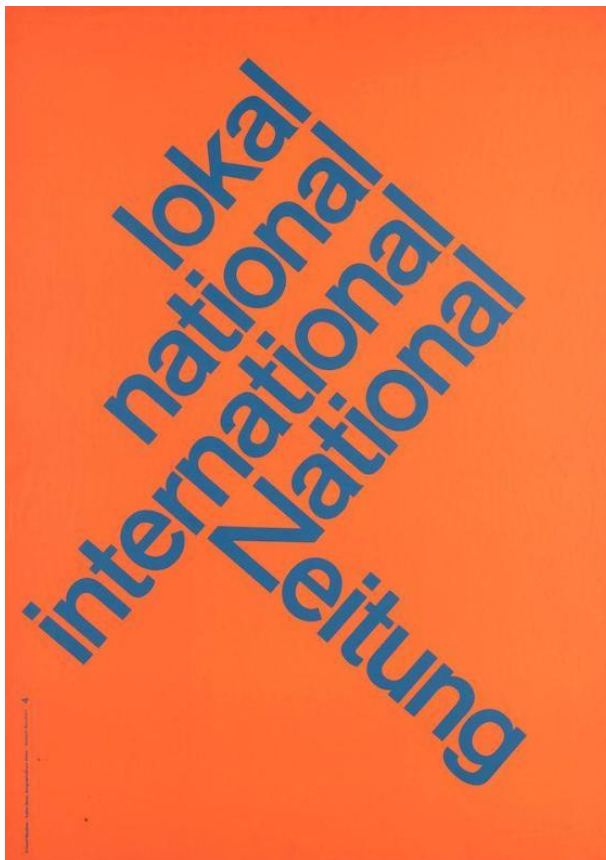
Toisen maailmansodan jälkeen Sveitsissä kehitettiin Bauhaus-koulukunnan suunnitteluun ja Tschicholdin ideoihin pohjautuen kokonaan uusi gridiin perustuva metodologia, jonka toivottiin tuovan uudenlaista rationaalista järjestystä. Graafisen suunnittelun sveitsiläisen koulukunnan keskiössä toimivat tunnetusti muun muassa Josef Müller-Brockmann, Karl Gerstner, Emil Ruder, Max Bill ja Armin Hoffman. Uudenlaisen rationaalisen suunnittelun

taustalla oli idealistinen ajatus demokraattisen yhteiskunnan järjestyksestä, jolloin gridistä tuli suunnittelijoille hyvin poliittisesti latautunut väline. Koulukunta hylkäsi kliseisen ajatuksen suunnittelijan itseilmaisusta ja intuitiosta. Tavoitteena oli sen sijaan pohjata suunnittelu rationaaliseen ajatteluun ja sitä kautta tavoitella tietynlaista estetiikkaa (kuvat 2 ja 3). Näihin aikoihin termin gridin käyttö yleistyi. Karl Gerstnerin vuonna 1964 julkaistu teos *Designing Programmes* ja Müller-Brockmannin vuonna 1981 julkaistu teos *Grid Systems in Graphic Design* tunnetaan gridisysteemiin pohjautuvan ja systemaattisen suunnittelun manifesteina. Gridi usein assosioidaan yhä tänä päivänä automaattisesti Sveitsiin, josta systemaattinen suunnittelu levisi laajaan käyttöön. (Samara 2005; Samara 2007; Lupton 2010, 165; Tondreau 2019.)

1900-luvun loppua kohden gridiin pohjautuva suunnittelu koettiin tylsänä ja monotonisena, jolloin monet suunnittelijat hylkäsivät sen ja pyrkivät pois sen järjestelmällisyydestä. Informaatiomurroksen myötä suunnittelun tarpeet ovat kuitenkin muuttuneet ja kiinnostus universaalia viestintää kohtaan on kasvanut. Monet suunnitteluprojektit ovat tänä päivänä sisällöltään hyvin laajoja ja informaatio monitahoista; suunnittelija joutuu usein käsittelemään samanaikaisesti hyvin monenlaista materiaalia eri formaateissa useammalla eri alustalla. Tästä syystä gridi koetaan jälleen hyvin tärkeänä apuvälineenä. Yhteiskunnallisissa keskusteluissa korostuu yhä enemmän saavutettavuus, ja suunnittelussa haetaan tällä hetkellä samankaltaisuutta, läpinäkyvyyttä ja avoimuutta. (Samara 2005; Lupton 2010, 174; Tondreau 2019.)

Kuvio 2. Typographische Monatsblätter -lehden nro. 11 kansi vuodelta 1960 (TM Research Archive 2012)

Kuvio 3. Nationalzeitung-juliste vuodelta 1960 (Zürcher Hochschule der Künste n.d.)

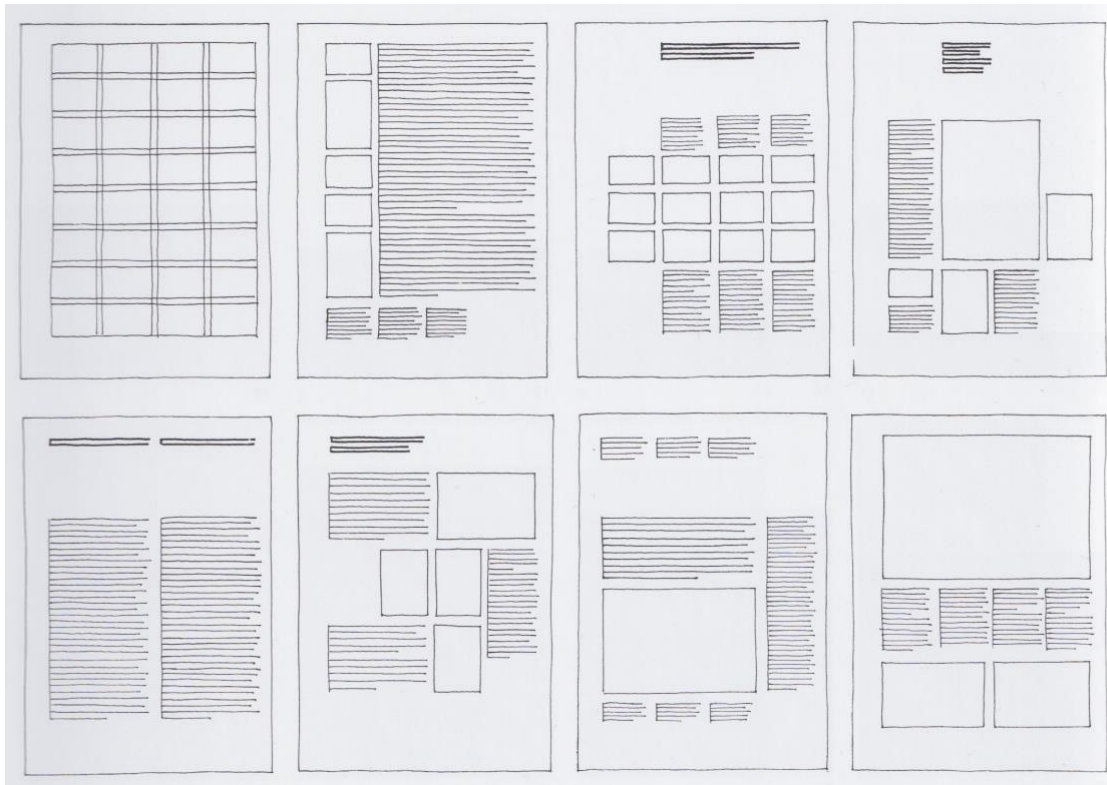
2.4 Modulaarisen rakenteen suunnittelu

Modulaarisen gridin parissa työskentely ei ole täysin lineaarista. Se vaatii usein useamman eri ominaisuuden määrittelemistä samanaikaisesti, ja rakenne muotoutuu hiljalleen, kun kaikki elementit löytävät paikkansa. (Samara 2007.) Uuden projektin aloittaminen voi siis olla hankalaa, sillä työskentelyn voi aloittaa hyvin monella tapaa ja gridin rakenne vaatii jatkuvaa hienosäätämistä (Tondreau 2019).

Ennen työn aloittamista on kuitenkin hyvä selvittää; minkälaista materiaalia on tarkoitus käsitellä, paljonko materiaalia on, kuinka monimutkainen projekti on kyseessä, mikä suunnittelun tavoite on, kenelle suunnittelu on suunnattu, minkä kokoinen työ on ja minkälaisia rajoituksia projekti pitää sisällään (Tondreau 2019). Suunnittelussa tulee lisäksi ottaa huomioon, missä formaatissa ja mediassa tietoa esitetään. Esimerkiksi painotuotteiden kohdalla on hyvä jo työn alussa ottaa huomioon painomenetelmä sekä paperilaatu. (Müller-Brockmann 1981, 57)

Etenkin sisällön luonteella on väliä, sillä se määrittelee pitkälti sille tarvittavan tilan. Kuvien ja tekstin kanssa työskennellessä tulee ottaa huomioon, miten ne toimivat suhteessa toisiinsa. Jos materiaali pitää sisällään ainoastaan tekstiä, tulisi suunnittelijan määritellä ensin tekstin ominaisuudet. Suunnittelija voi myös lähestyä gridiä tekstin muodon ja koon kautta. Tällöin on tärkeää huomioida, kuinka paljon tekstiä työ pitää sisällään. Tämä jo määrittelee osittain tekstin koon ja rivimäärän, etenkin jos tilaa on rajattu määrä. Suunnittelun lähtökohtana voi myös toimia kuva, mikäli sillä on sisällön kannalta tärkeä rooli. Suunnittelija voi pohtia, miten kuvat esitetään suhteessa toisiinsa; ovatko ne samankokoisia vai voivatko ne olla kooltaan erilaisia? Moduulien koko määräytyy tässä tapauksessa kuvasuhteen kautta. Molemmissa lähestymistavoissa materiaali määrittelee gridin rakenteen. (Samara 2007.) Materiaalia voi järjestellä alustavasti nähdäkseen, minkälainen tarve tilalle on (Tondreau 2019).

Suunnittelun voi aloittaa luonnostelemalla käsin mahdollisimman yksityiskohtaisia ratkaisuja (kuvio 4). Modulaarisen gridin tekeminen aloitetaan aina alusta, sillä jokainen ongelma on uniikki. Suunnittelijan tulisi siksi lähestyä ongelmaa avoimin mielin ja pyrkiä ratkomaan sitä analyttisellä otteella. Pienillä luonnoksilla saa luotua kokonaiskuvaa mahdollisesta lopputuloksesta ja todellisuutta vastaavilla 1:1-luonnoksilla on helpompi arvioida suunnittelun toimivuutta. Suunnittelijan on hyvä visioida etukäteen työn kokonaisuutta ja yksityiskohtia. (Müller-Brockmann 1981, 49–60.)

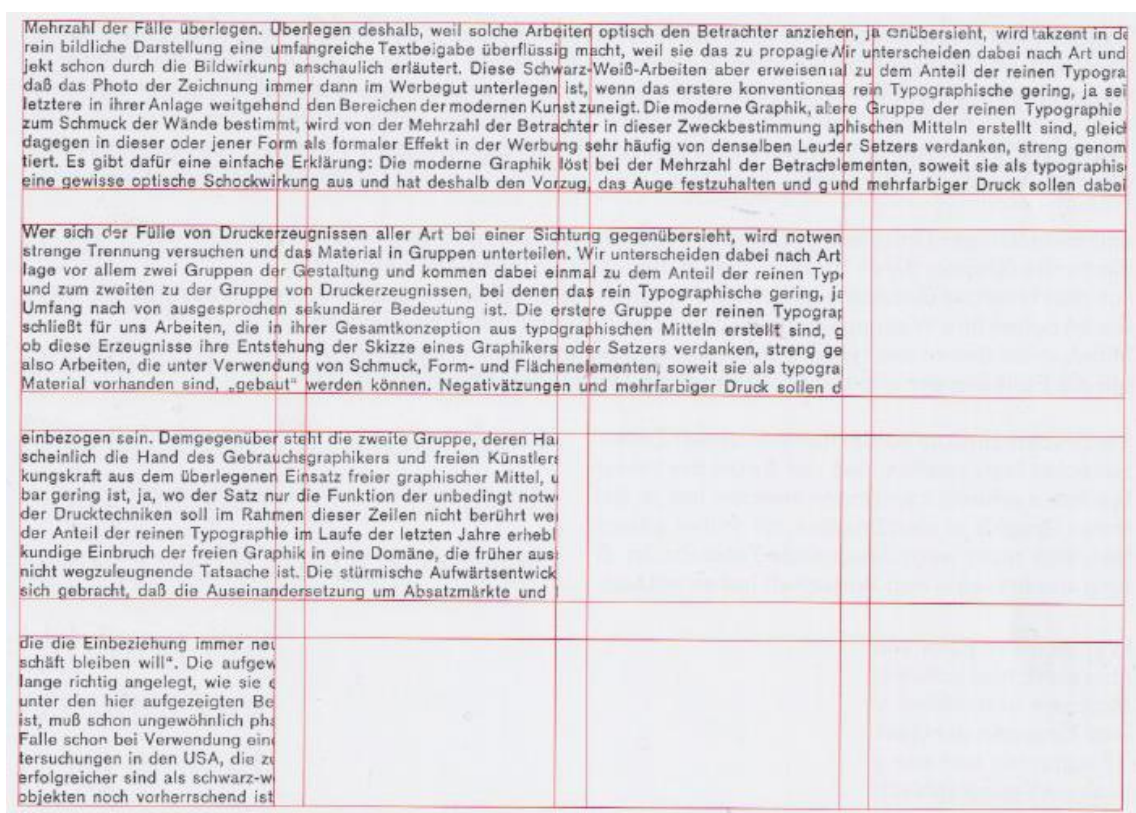

Kuvio 4. Modulaarisen gridin taittoluonnoksia (Müller-Brockmann 1981, 94).

Gridiä suunnitellessa on suositeltavaa työn alussa määritellä tekstile kirjaintyyppi, sillä se vaikuttaa gridin rakenteeseen. Kirjaintyyppin laadun tunnistamisella on äärimmäisen tärkeä rooli suunnittelun toiminnallisuuden, estetiikan ja psykologisen vaikutuksen kannalta. On tärkeää, että kirjaintyyppi täyttää ne vaatimukset, jotka tekevät tekstistä helposti ymmärrettävää ja samalla esteettisesti miellyttävää. Kontrastit auttavat hahmottamaan tekstiä paremmin ja tällä tavalla parantavat luettavuutta. (Müller-Brockmann 1981, 19, 45–60.) Typografian suhteen on hyvä huomioida, että kirjaintyyppin teksti muodostuu tekstin koosta, välistyksestä, leveydestä ja rivivälistä. Suunnittelija luo informaatiolle hierarkiaa ja visuaalista järjestystä muuttamalla tekstin ominaisuuksia. Tämän täytyisi kuitenkin olla harkittua ja tarkoituksenmukaista, sillä liian monet eri tyylit tekstissä voivat tehdä suunnittelusta sekavaa. (Tondreau 2019.) Kirjaintyyppi ja tekstikoko määrittelevät gridin rakennetta: hierarkiaa ja kontrastia luodessa on hyvä pitää mielessä, että rivivälillä ja tekstin koolla tulisi olla yhtenäinen numeerinen suhde (esimerkiksi 6 pt, 12 pt, 18 pt, 24 pt), jotta erikokoiset tekstit istuisivat hyvin gridiin (Samara 2007).

Sarakkeiden määrä riippuu formaatista ja kirjaintyyppin koosta. Yksi sarake tekee suunnittelusta yksipuolista ja useammalla saa luotua enemmän mahdollisuuksia

suunnitteluun (kuvio 5). Sarakkeiden määrää voi tarvittaessa lisätä, mikäli se on suunnittelun kannalta tarkoituksenmukaista. Etenkin tekstipainotteisessa materiaalissa palstan leveys määräytyy sen mukaan, että teksti on helposti luettavaa. Noin seitsemän sanaa rivillä on optimaalinen leveys tekstipalstalle. Sekä lyhyet että liian pitkät tekstirivit väsyttävät silmää. Lyhyissä tekstiriveissä ongelmana on se, että silmät joutuvat jatkuvasti hakeutumaan seuraavalle riville, kun taas pitkissä tekstiriveissä silmät joutuvat keskittymään horisontaaliseen linjaan liian pitkään. Sopivalla leveydellä luodaan miellyttävää rytmia lukijalle, mikä taas auttaa lukijaa keskittymään itse tekstisisältöön. (Müller-Brockmann 1981, 30, 49, 57–60.)

Kuvio 5. Esimerkkejä palstan leveydestä modulaarisessa gridissä (Müller-Brockmann 1981, 31).

Suunnittelija voi päättää moduulin koon sen mukaan, minkälaisesta materiaalista on kyse. Niiden määrää vaihtelemalla voidaan luoda hyvin erilaisia sommitelmia. Moduulien koolla on vaikutus kontrollin määrään; esimerkiksi pienemmät moduulit tarjoavat joustavuutta, monimuotoisempaa rytmia ja yksityiskohtia suunnitteluun, mutta samalla vaikeuttavat kokonaisuuden hallitsemista. Mitä useammasta moduulista gridi koostuu, sitä enemmän työ vaatii suunnittelijalta. (Müller-Brockmann 1981, 57, 72–95; Samara 2007.)

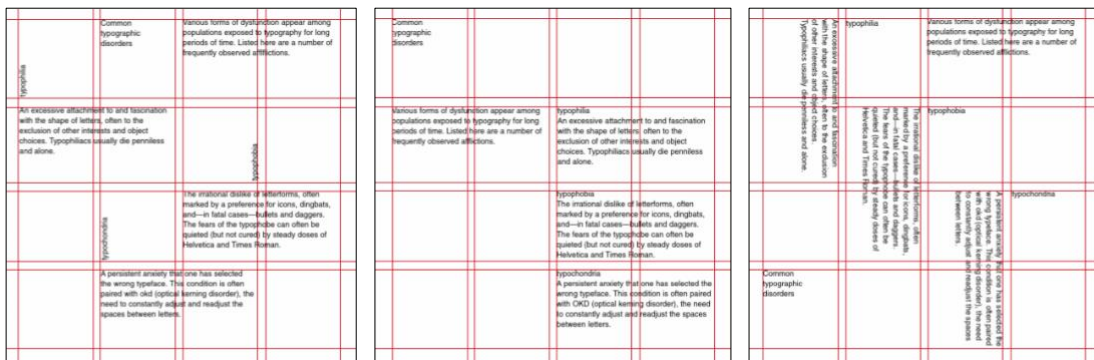
Yksi tapa luoda modulaarisen gridin rakenne on laskea vaadittava määrä tekstirivejä, jotta voi luoda haluamansa määrän moduuleja (kuvio 6). Tässä laskussa tulee ottaa huomioon tyhjät rivit, jotka jäävät kenttien väliin. Tekstirivien määrän tulee siis olla jaettavissa moduulien toivotulla määrällä pois lukien tyhjät rivit. Tällä tavalla gridi asettuu yhteen rivirekisterin kanssa. Esimerkiksi neljän moduulin gridissä palsta voi koostua 55 tekstirivistä, mikä tarkoittaisi sitä, että jokainen moduuli vastaisi 13:a tekstiriviä ja tyhjiä rivejä olisi kolme. Laskussa tulee jatkuvasti ottaa huomioon kirjaintyyppin koko ja riviväli. Jos suunnittelija päättää käyttää toista kirjaintyyppiä, tulee rakenteen suunnittelu aloittaa alusta. Modulaarisen gridin suunnittelu voi olla hyvin aikaa vievää, mutta lopputuloksen kannalta hyödyllistä. (Müller-Brockmann 1981, 57–60.) Marginaalit säädetään niin, että ne istuvat tekstiriveihin ja moduuleihin sopiviksi (Lupton 2010, 198).

baseline grids	
	<i>create a common rhythm</i>
<i>Captions and other details are styled to coordinate with the dominant baseline grid.</i>	<p>Modular grids are created by positioning horizontal guidelines in relation to a <i>baseline grid</i> that governs the whole document. Baseline grids serve to anchor all (or nearly all) elements to a common rhythm.</p> <p>Create a baseline grid by choosing the typesize and leading of your text, such as 10-pt Scala Pro with 12 pts leading (10/12). Avoid auto leading so that you can work with whole numbers that multiply and divide cleanly. Use this line space increment to set the baseline grid in your document preferences. Adjust the top or bottom page margin to absorb any space left over by the baseline grid.</p> <p>Determine the number of horizontal page units in relation to the number of lines in the baseline grid. Count how many lines fit in a full column of text and then choose a number that divides easily into the line count to create horizontal page divisions. A column with forty-two lines of text divides neatly into seven horizontal modules with six lines each. If your line count is not neatly divisible, adjust the top and/or</p>
	<p>bottom page margins to absorb leftover lines.</p> <p>To style headlines, captions, and other elements, choose line spacing that works with the baseline grid, such as 18/24 for headlines, 14/18 for subheads, and 8/12 for captions. (Web designers can choose similar increments (line height) to create style sheets with coordinated baselines.)</p> <p>Where possible, position all page elements in relation to the baseline grid. Don't force it, though. Sometimes a layout works better when you override the grid. View the baseline grid when you want to check the position of elements; turn it off when it's distracting.</p> <p>InDesign, set the baseline grid in the Preferences>Grids and Guides window. Create horizontal divisions in Layout>Create Guides. Make the horizontal guides correspond to the baselines of the page's primary text by choosing a number of rows that divides evenly into the number of lines in a full column of text.</p> <p>Working in InDesign, you can make</p>

Kuvio 6. Esimerkki rivirekisteriin perustuvasta modulaarisesta gridistä. (Lupton 2010, 199)

2.5 Sommittelua modulaarisessa gridissä

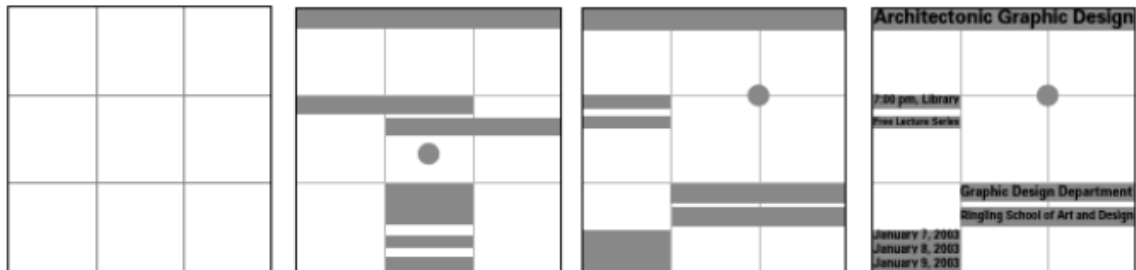
Visuaalisten elementtien sommittelussa gridiin materiaali lajitellaan ensin pienempiin osiin, jolloin niiden suhdetta toisiinsa on helpompi käsitellä. Tämä on kannattavaa etenkin silloin, kun materiaalia on paljon. (Samara 2007; Tondreau 2019.) Taittamisen voi aloittaa määrittelemällä aluksi kaiken tekstin saman kokoiseksi, tasaamalla tekstin vasemmalle ja luomalla typografisen hierarkian muuttamatta tekstin ominaisuuksia. Tämän jälkeen tekstin asettelua modulaariseen gridiin voi vapaasti kokeilla, ja vasta lopuksi tekstin ominaisuuksia, kuten paksuutta ja kokoa, voi tarvittaessa muuttaa (kuvio 7). Rivirekisteri kannattaa välillä piilottaa, niin että se ei häiritse suunnittelua. (Lupton 2010, 198–203.) Asettamalla materiaalin gridiin ja testaamalla erilaisia sommitteluratkaisuja voidaan alustavasti luoda visuaalista narratiivia suunnitteluun (Samara 2007). Modulaarinen gridi mahdollistaa typografisia kokeiluja, ja se on hyvä väline testata ja leikkiä erilaisilla typografisilla ratkaisuilla. Sen pohjalta suunniteltu typografia on luonteeltaan raikasta ja selkeää. (Tondreau 2019.)

Kuvio 7. Esimerkkejä typografisten elementtien sommittelusta modulaarisessa gridissä (Lupton 2010, 202–203).

Teksti ei pidä sisällään ainoastaan verbaalista tietoa, vaan sen muoto toimii samalla myös sommittelun elementtinä. Typografian tekstuuri luo muotoja tilaan, ja näiden positiolla on suuri merkitys järjestyksen ja yhtenäisyyden kannalta. Suunnittelijan on täten tärkeää huomioida typografian rooli sekä viestinnän että sommitelman kannalta. Yksi keino löytää intuitiivinen tapa sommitella ja järjestellä visuaalista materiaalia on muuttaa kaikki elementit harmaiksi laatikoiksi, joita voi vapaasti siirrellä ja käännettä niille määritellyssä tilassa (kuvio 8). Poistamalla tekstin viestinnällisen sisällön suunnittelija voi vapaasti tutkia elementtien sommittelua. Elementtejä voi kokeilla asettaa gridiin horisontaalisesti, vertikaalisesti, sekä horisontaalisesti että vertikaalisesti tai diagonaalisesti. Tekstin suunta ja katseen liike tulee

erityisesti ottaa huomioon, mikäli elementtejä asettelee samassa tilassa sekä horisontaalisesti että vertikaalisesti. Alustavan taittamisen jälkeen elementtien sijaintia hienosäädetään, niin että suunnittelu on toimivaa ja dynaamista. Tämä tehdään tarkastelemalla elementtien ryhmittelyä sekä niitä ympäröivää tyhjää tilaa ja näiden suhdetta toisiinsa. Lopuksi harmaiden laatikoiden tilalle sijoitetaan niihin kuuluvat tekstit. (Elam 2004.)

Kuvio 8. Esimerkki visuaalisten elementtien sommittelusta gridissä (Elam 2004, 7).

Müller-Brockmannin (1981) ajatus gridin suhteen on, että visuaalisten elementtien koko ja asettelu määräytyisi gridikehikon mukaan eli että kuvat, kuvitukset tai tilastot vastaisivat yhtä tai tiettyä määrää moduuleja. Tällä tavoin voi saavuttaa yhdenmukaisen visuaalisen kokonaisuuden. Mitä vähemmän visuaaliset elementit eroavat toisistaan kooltaan, sitä rauhallisempi lopputulos. Samara (2007) toteaa kuitenkin, että gridin hajottaminen on välttämätöntä suunnittelun kannalta. Ei ole kannattavaa pakottaa materiaalia tiettyyn muotoon tai kokoon vain siksi, että työskentelee gridin parissa. Systemaattisen suunnittelun vaara on se, että visuaalinen materiaali ei istu hyvin gridiin, mikä antaa suunnittelusta epävarman vaikutelman ja pahimmassa tapauksessa tekee siitä staattisen, jäykän ja kömpelön. Samara huomauttaa, että hajottaminen kannattaa kuitenkin tehdä harkiten niin, että se ei vahingoita kokonaisuutta. Vaihtelua ja liikettä voi luoda muun muassa määrittelemällä muutaman eri kuvakoon, jonka paikkaa vaihtelee sivulta toiselle. Tondreau (2019) ehdottaa, että kaikkien visuaalisten elementtien ei tarvitse välttämättä olla neliskulmaisia ja että modulaarisen gridin avulla voidaan toteuttaa myös hyvin orgaanisia muotoja. Cullen (2007) muistuttaa, että gridin kanssa suunnittelua on hyvä testata ja tutkia leikkisällä mielellä. Gridi on arvokas apuväline, mutta siitä ei ole minkäänlaista hyötyä, mikäli sen koetaan rajoittavan suunnittelua.

2.6 Visuaaliset elementit tilassa

Jokainen visuaalinen elementti on merkityksellinen sommittelun kannalta ja on osallisena kokonaisuuden luomaan viestiin (Cullen 2007). Valmiit materiaalit voivat tulla suoraan asiakkaalta, mutta suunnittelijan vastuulla on tiedon organisointi. Sommitellessa suunnittelija joutuu muun muassa miettimään; miten tietoa jäsenellään, miten visuaaliset elementit keskustelevat keskenään, miten asettelun kautta saadaan luotua tunnereaktioita ja assosiaatioita, mitä tietoa korostetaan ja miten materiaaliin luodaan visuaalista vaihtelua. Suunnittelijan tulee ensinnäkin ymmärtää materiaalin sisältöä käsitelläkseen sen informaatioarvoa mahdollisimman hyvin. (Samara 2007.) Visuaalinen hierarkia määrittelee, missä järjestyksessä materiaalia tarkastellaan ja suunnittelijan tehtävä on luoda hierarkiaan looginen järjestys (Elam 2004, 97). Hierarkiaa voidaan luoda hyvin erilaisin keinoin, kuten tilan ja position kautta, mutta etenkin luomalla kontrasteja (Graver & Jura 2012, 70).

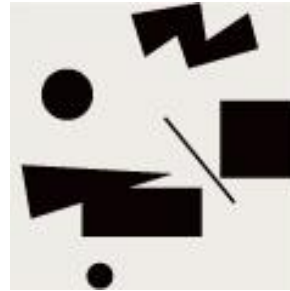
Sommitellessa suunnittelija työstää samanaikaisesti sekä negatiivista että positiivista tilaa. Tilaa, johon muotoja asetellaan, kutsutaan negatiiviseksi tilaksi ja muotoja, jotka sijaitsevat tilassa kutsutaan positiiviseksi tilaksi. Muoto määrittelee ja antaa merkityksen tilalle, sillä se syntyy silloin, kun siihen asettaa muodon. (Elam 2004, 11; Samara 2007.) Nimikkeet eivät viittaa laatuun, vaan ennemminkin niiden olemassa- ja poissaoloon. Negatiivinen tila on pohja, jossa positiivisesta tilasta muodostuu muoto. Ne täydentävät toisiaan ja ovat riippuvaisia toisistaan siten, että kaikki muutokset vaikuttavat molempiin osapuoliin. Se tila mikä jää muodon ympärille on olennainen osa sommittelun toimivuutta, järjestystä ja yhtenäisyyttä. Negatiivisen ja positiivisen tilan vastavuoroisuus määrittelee suunnittelussa visuaalisen aktiiviteetin, liikkeen ja spatiaalisuuden. (Samara 2007.) Negatiivisella tilalla on tärkeä rooli sisällön navigoinnin suhteen, sillä se auttaa ohjaamaan katsetta. Negatiivinen tila saa enemmän viestinnällistä merkitystä, kun se on suurempi suhteessa positiiviseen tilaan, mutta sen merkitys ei kuitenkaan automaattisesti parane vain lisäämällä sitä. Tila, jonka sommittelu on staattista, ei välttämättä vie katsetta eteenpäin. Sen sijaan asymmetrisellä asettelulla voidaan aktivoida tyhjää tilaa. (Graver & Jura 2012, 77.)

Positiivisen ja negatiivisen tilan suhde voi luonteeltaan olla staattinen tai dynaaminen. Kun tilat ovat optisesti tasavertaisia, tapaa suunnittelu olla luonteeltaan staattista. Esimerkiksi symmetrinen sommittelu on staattista, sillä elementit asettuvat suhteessa keskiakseliin tai toistensa keskiakseleihin joko horisontaalisesti tai vertikaalisesti. Tämä tarkoittaa sitä, että

tila joka jää elementtien väliin on tasaista, mikä tekee sommittelusta passiivisen (kuvio 9). Symmetrinen asettelu voi myös antaa hieman laiskan vaikutelman suunnittelijasta. Staattinen asetelma ei kuitenkaan automaattisesti tee suunnittelusta huonoa, sillä se voi olla lepäävä, rauhallinen, mukava ja hiljainen, mikä oikeassa kontekstissa voi toimia hyvin. Kontrastien luominen on toisaalta oleellinen osa suunnittelua. Yksi tapa välttää staattista asetelmaa on luoda variaatiota muotojen välisiin tiloihin (kuvio 10). (Samara 2007.)

*Kuvio 9.
Esimerkki
staattisesta
sommittelusta
(Samara 2007)*

*Kuvio 10.
Esimerkki
dynaamisesta
sommittelusta
(Samara 2007)*

Rikkomalla elementtien välistä tilaa suunnittelija voi yllättää katsojan. Asymmetrinen suunnittelu provosoi ja haastaa katsojaa eri tavalla. Se luo katseeseen liikettä sekä vaatii enemmän ymmärrystä tilan suhteen. Viestinnän näkökulmasta, asymmetriset sommitelmat parantavat kykyä erotella, kategorisoida sekä muistaa sisältöä. Staattisuutta voidaan vähentää lisäämällä elementtejä suunnitteluun tai suurentamalla muotoja niin, että negatiivinen tila jää mahdollisimman pieneksi. Asymmetrisessä suunnittelussa tulee kuitenkin ottaa huomioon tilan aktiivisuus. Mikäli kaikki elementit on ryhmitelty yhteen, voi osa tilasta jäädä passiiviseksi ja eristetyksi, jolloin tämä tila vetää huomiota puoleensa. (Samara 2007.)

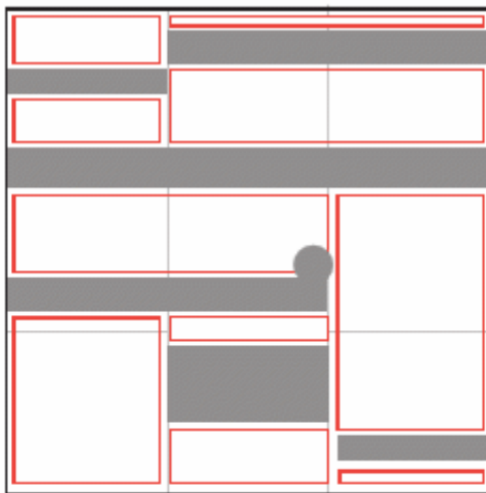
Modulaarinen gridi mahdollistaa luovan rytmin löytämisen informaation esittämisessä, mikä on kiinnostuksen ylläpitämisen kannalta olennaista (Tondreau 2019). Rytmin avulla pyritään korostamaan tiettyä informaatiota sekä luomaan visuaalista vaihtelua suunnitteluun. Pohtimalla materiaalin asettelua moduuleihin suunnittelija voi luoda hyvin erilaisia ratkaisuja rytmin kannalta. Tekstilaatikoita voi esimerkiksi tasata joko moduulien ylä- tai alareunaan. Rytmitekee suunnittelusta dynaamisempaa, mutta huonosti hallittuna se tekee siitä tylsää, elotonta ja epäkiinnostavaa. Visuaalisen vaihtelun tulee olla harkittua ollakseen tarkoituksenmukaista. (Samara 2007.)

Ryhmittelyllä on tärkeää rooli sommittelun kannalta. Muodot, niiden suhteelliset positiot tilassa, niiden vuorovaikutus toisiinsa sekä tilat muotojen välissä lisäävät viestinnällistä

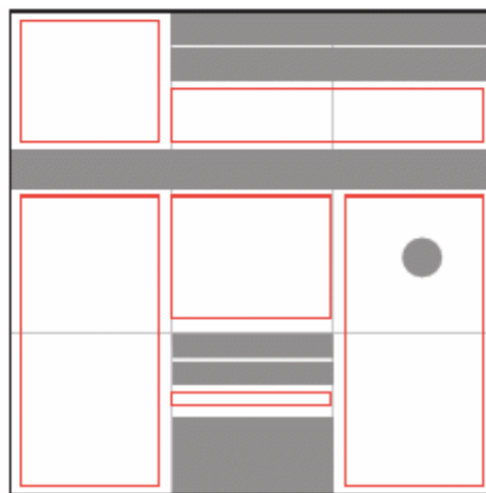
merkitystä. Esimerkiksi muodot, jotka ovat ryhmiteltyinä lähellä toisiaan tai linjassa toistensa kanssa antavat ymmärtää, että ne kuuluvat yhteen (kuvio 11). (Samara 2007.) Jos visuaalisia elementtejä ei ole ryhmitelty ja jokaisen elementin ympärillä on tyhjää tilaa, jakaantuu tila useampaan pienempään osaan, mikä antaa sommittelusta kaoottisen ja järjestäytymättömän vaikutelman (kuvio 12). Negatiiviset tilat vähenevät ja laajenevat ryhmittelyn myötä, mikä tekee sommittelusta hallitumpaa (kuvio 13). Ryhmittely auttaa pelkistämään suunnittelua, jolloin negatiivinen tila korostuu ja tällä tavoin järjestys muotoutuu. (Elam 2004.)

Kuvio 11. Esimerkkejä visuaalisten elementtien ryhmittelystä (Samara 2007).

Kuvio 12. Visuaalisia elementtejä ei ole ryhmitelty (Elam 2004, 11).

Kuvio 13. Visuaaliset elementit on ryhmitelty (Elam 2004, 11).

2.7 Intuitio – luova voimavara

Suunnitteluun kuuluu erilaisten peruskäytäntöjen ymmärtämistä, mutta ne yksinään eivät ohjaa suunnittelua. Visuaalisen viestinnän perusteet, kuten väri, muoto, tila, rakenne ja typografia, ovat osa universaalia viestintää, jota voi oppia ja opettaa. Erilaiset käytännöt eivät kuitenkaan anna tarkkaa määritelmää sille, miten visuaalista materiaalia tulisi hallita kaikissa mahdollisissa tilanteissa. (Cullen 2007.) Suunnittelija toimii pitkälti intuition pohjalta, sillä mitkään suunnittelun käytännöt eivät takaa merkityksellisiä lopputuloksia. Sen sijaan suunnittelija soveltaa näitä käytäntöjä joko intuitiivisesti tai tietoisesti, kiinnostavalla tai tylsällä tavalla. (Rand 1987.) Intuitio on se vaikuttava tekijä, joka erottaa suunnittelijan toisesta. Esimerkiksi kahden suunnittelijan työstämä identtinen materiaali ei koskaan johda täysin samanlaiseen lopputulokseen. (Cullen 2007.) Intuitio käsitteenä voidaan määritellä sisäiseksi näkemykseksi tai vaistonvaraiseksi tajuamiseksi (Kielitoimiston sanakirja 2020a) sekä kyvyksi ymmärtää tai tietää tunteiden pohjalta jotain ilman loogista päättelyä (Cambridge Dictionary 2021a). Intuitio on luonteeltaan ennalta arvaamatonta, sillä se kumpuaa alitajunnasta. Se juontuu aiemmista kokemuksista, nykyhetkestä ja tulevaisuuden ennakkoinnista sekä unista, mielikuvituksesta ja inspiraatiosta. Intuition esiintymistä ei vielä täysin ymmärretä, ja sen sanoittaminen voi siksi olla hankalaa. (Cullen 2007.)

Intuitio toimii yhdessä aiemmin opitun tiedon kanssa, ja se täydentää rationaalista ajattelua; se ohjaa toimintaa luonnollisesti ja tuo esiin ajatuksia, jotka eivät synny loogisen päättelyn seurauksena. Rationaalinen ajattelu sen sijaan analysoi ja kyseenalaistaa kaikki ajatukset. Se voi joissain tapauksissa rajoittaa intuitiivista päätöksentekoa, esimerkiksi jos kaiken toiminnan tulee olla perusteltavissa. Taustalla voi olla ajatus siitä, että kaikki valinnat pitäisi pystyä sanoittamaan ääneen. Intuition luottaminen voi aiheuttaa epävarmuutta suunnittelun laadun suhteen ja etenkin aloittelevan suunnittelijan on silloin helpompi seurata valmiiksi määriteltyjä käytäntöjä, jotka voidaan kokea absoluuttisina totuuksina. (Cullen 2007.) Suunnittelu vaatii sekä analyyttistä että intuitiivista tarkastelua. Tämä tarkoittaa toistuvaa liikkumista näiden kahden lähestymistavan välillä; suunnittelija tekee intuitiivisia kokeiluja, joiden toimivuutta analysoi ja jonka jälkeen taas palaa intuitiivisesti tutkimaan, mikäli analyyttisen tarkastelun tulokset ovat käyttökelpoisia. (Samara 2007.)

Erilaisten ratkaisujen testaaminen on suunnittelun kannalta oleellista. Siinä on kyse vapaasta ja ilmaisuvoimaisesta prosessista, johon kuuluu oivaltaminen ja leikki. Kokeileminen on

tärkeä osa suunnittelua, sillä se avartaa mieltä, haastaa aiemmin opittua tietoa, edistää luovaa suunnittelua ja kannustaa luomaan omaperäisiä ideoita. Tätä vaihetta on hyödytöntä rajoittaa, sillä lopulta kokeilut jäävät ainoastaan suunnittelijalle nähtäväksi. Kokeilujen lopputulos ei välttämättä johda lopullisiin ratkaisuihin, mutta sen sijaan se saattaa johdattaa suunnittelua toisenlaiseen suuntaan. Kokeilua voi tehdä hyvin eri tavoin, kuten esimerkiksi työstämällä ideaa käsin. Kokeiluvaiheen luonnoksista voi parhaimmassa tapauksessa kehittää lopullista ratkaisua ongelmaan. (Cullen 2007.)

Intuutiosta on hyötyä suunnittelussa, sillä sen kuunteleminen helpottaa päätöksentekoa ja parhaimmassa tapauksessa luo uudenlaisia ratkaisuja. Intuitiiviset valinnat eivät yksinään kuitenkaan luo toimivaa suunnittelua, sillä kaikki oivallukset eivät kuitenkaan ole käytännöllisiä ja tarkoituksenmukaisia. Sen sijaan se tukee loogista suunnitteluprosessia ja vie sitä eteenpäin. Intuutiota täytyy vaalia, jotta siitä olisi hyötyä suunnittelun kannalta. Sitä voi kehittää monella tapaa, esimerkiksi ottamalla taukoja, etsimällä aktiivisesti inspiraatiota sekä sanoittamalla ja visualisoimalla ajatuksia. Vaistojen havaitseminen ja kuunteleminen vaativat aikaa ja harjoitusta sekä intuitiivinen suunnittelu edellyttää avointa mieltä ja ennakkoluulotonta asennetta. Ainoastaan rationaaliseen ajatteluun pohjautuvat ratkaisut saattavat tehdä suunnittelusta toistuvaa, tylsää ja kulunutta. Intuutio sen sijaan kannustaa ottamaan riskejä, mikä voi tehdä suunnittelusta yllätyksellistä. (Cullen 2007.)

3 *Visiting Resident* -zinejulkaisun suunnittelu

Opinnäytetyön toiminnallisessa osuudessa havainnollistan modulaarisen gridin käyttöä osana *Visiting Resident* -zinejulkaisun ulkoasun suunnittelua. Zinejulkaisulla viitataan tässä tapauksessa pieneen omakustanteiseen painettuun lehteen (Cambridge Dictionary 2021b). *Visiting Resident* -kuvasarja on Franz Bierin luoma konsepti ja henkilökohtainen valokuvausprojekti. Tätä opinnäytetyötä varten olen saanut vapaat kädet työstää kyseisen kuvasarjan materiaalia, joka koostuu sekä valokuvista että tekstistä. Suuresta määrästä valokuvia olen saanut valita sopivan määrän projektin laajuuteen nähden. Zinejulkaisun tarkoituksena on esitellä valokuvaajan töitä ja kuvasarjan konseptia. Työ on toteutettu opinnäytetyön teoriaosuuteen nojaten, sillä minulla ei ole aikaisempaa kokemusta modulaarisen gridin perusteellisesta käytöstä. Kyseessä on oppimisprosessi, jonka avulla pyrin kehittämään omaa osaamista sekä suunnittelutyötä. Koko zinejulkaisu ja sen lopullinen ulkoasu on nähtävissä opinnäytetyön liitteessä (liite 1).

Tutkimus on luonteeltaan kvalitatiivinen. Tutkimuksen kohde on yksittäinen tapaus, jonka vuoksi aineiston määrä on rajallinen. Yksikin tapaus voi kuitenkin olla riittävän suuri jonkin ilmiön ymmärtämisessä, mikä ei vaadi suurta määrää aineistoa. Koska kyseessä on kvalitatiivinen tutkimus, eivät työn tulokset välttämättä ole yleistettävissä. Aineiston tulkinnan kautta voidaan kuitenkin saada selville, mikä ilmiön kannalta on merkittävää. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.) Tässä opinnäytetyössä pyrin avaamaan aihetta ilman, että tulokset ovat yleistettävissä.

Aineistonkeruumenetelmäksi valikoitui havainnointi, sillä tarkastelen omaa suunnittelutyötä. Keväällä 2021 keräämäni aineisto koostuu omista havainnoistani, työpäiväkirjasta, luonnoksista sekä prosessitalenteista. Tässä tapauksessa havainnoinnin avulla pyrin tekemään näkyväksi suunnittelussa sellaista, joka usein jää muille kuin suunnittelijalle näkymättömäksi. Aineiston laajuus rajautuu projektin aikana syntyneeseen dokumentaatioon. Aineiston ongelmana tässä tapauksessa on, että se tarjoaa ainoastaan hyvin rajallisen näkökulman aiheeseen. On hyvä huomioida myös se, että tässä projektissa toimin itse sekä toimeksiantajana että suunnittelijana. Menetelmää valitessani olen ottanut huomioon käytettävissä olevan ajan, kompetenssin sekä resurssit.

Esittelen keräämäni aineistoa ja analysoin sitä teemoittelun kautta luoden samalla vuoropuhelua teorian ja aineiston välille. Teemoittelussa aineistosta nostetaan esille keskeisin tieto tunnistamalla aineistossa toistuvia aiheita ja muodostamalla teemoja niiden pohjalta. Analyysiä tehdessä teemoittelun avulla tulee olla selvillä mitä aineistosta ollaan hakemassa, jotta olennaisin tieto voidaan nostaa esille. Teemoittelua siis ohjaavat pitkälti tutkimuskysymykset. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006.) Kyseisen analyysimenetelmän avulla pyrin siis etsimään vastausta aineistosta opinnäytetyön tutkimuskysymykseen: mitä hyötyä modulaarisesta gridistä voi olla suunnittelun kannalta ja mitä sen käyttö edellyttää suunnittelijalta?

3.1 Materiaali suunnittelun lähtökohtana

Aloitin työskentelyn kokoamalla materiaalin yhteen ja käymällä sen huolellisesti läpi; luin tekstin useampaan otteeseen, tarkastelin kuvia, tutustuin projektin taustaan ja pyrin luomaan jonkinlaista kokonaiskuvaa. Sain käyttööni fyysisiä kopioita kuvista, joita pystyin tarkastelemaan ja järjestelemään käsin (kuvio 14). Valokuvista pystyin myös hieman pääättelemään, missä koossa ja järjestyksessä kuvia kannattaisi esittää. Materiaalin perusteella oli selvää, että suunnittelun lähtökohtana toimi kuva. Tässä vaiheessa pohdin, miten saisin organisoitua ja esitettyä materiaalin parhaimmalla mahdollisella tavalla. Alussa järjestelin materiaalia nopealla tahdilla, jotta en vielä siinä vaiheessa jäisi liikaa miettimään suunnittelun toimivuutta. Pääasia oli, että löytäisin työhön idean ja punaisen langan.

Kuten luvussa 2.4 käy ilmi, on materiaaliin tutustuminen hyvä tapa aloittaa työskentely gridin parissa. Ensinnäkin pystyin materiaalin perusteella arvioimaan gridin hyödyn ja tarkoituksen projektin kannalta. Tässä vaiheessa olisin myös voinut luopua gridistä kokonaan, mikäli materiaalin perusteella olisin huomannut, ettei sillä projektin kannalta olisi ollut mitään funktiota. Päädyin kuitenkin siihen lopputulokseen, että modulaarinen gridi soveltui hyvin tähän projektiin, sillä materiaalia oli paljon ja koin tärkeänä ylläpitää visuaalista johdonmukaisuutta zinejulkaisun taiton suunnittelussa. Gridin lähtökohta oli hyvä määritellä heti suunnitteluprosessin alussa.

Kuvio 14. Työn ideointia materiaalin järjestelyn kautta.

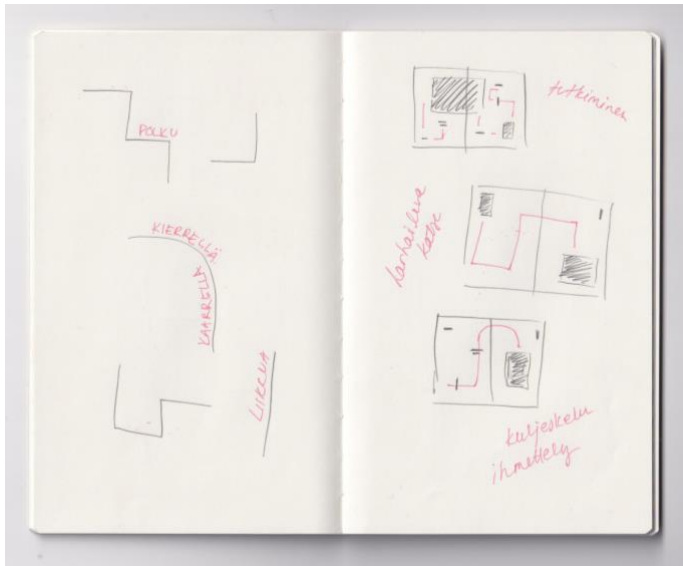
Materiaaliin tutustuminen oli suunnittelun kannalta hyvin olennaista, sillä sen myötä pystyin ymmärtämään paremmin projektin taustaa, sen keskeistä tietoa sekä tekstin ja kuvan suhdetta toisiinsa. Tässä projektissa oli itsestään selvää, että kuva oli työn keskiössä. Aina näin ei kuitenkaan välttämättä ole, mikä saattaa vaatia materiaalin lähempää tarkastelua. Tällä tavalla päätin siis priorisoida kuvat gridin rakenteen suunnittelussa. Materiaalin tarkastelu ja lajittelu auttoivat hahmottamaan työn kokonaiskuvaa, minkä pohjalta oli hyvä lähteä ideoimaan työn visuaalista narratiivia ja kokonaisuutta. Materiaalia on hyvä ymmärtää etenkin sen vuoksi, että gridi palvelisi suunnittelun tarkoitusta mahdollisimman hyvin.

3.2 Idean pohjalta muodostuva gridi

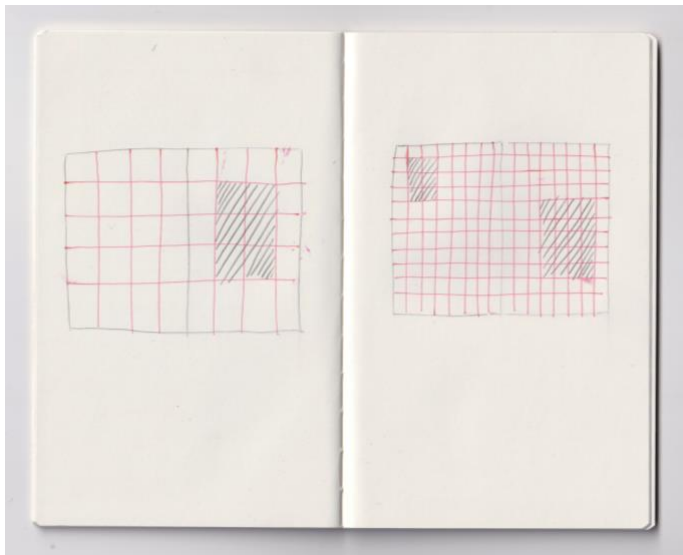
Työn ideaa suunnitellessa etsin inspiraatiota julkaisun formaatille ja visuaaliselle estetiikalle selaamalla erilaisia töitä. Inspiroiduin etenkin pelkistetyistä ja ilmavasta suunnittelusta sekä leikkisästi sommitellusta tekstistä. Kirjoitin ylös sanoja, jotka tulivat mieleen kuvasarjan kuvista ja niiden konseptista; polku, tutkia, kierrellä, liikkua, kuljeskella, naapurusto,

ympäristö, harhailla ja ihmetellä. Materiaalin pohjalta aloin ideoida julkaisun visuaalista narratiivia. Piirsin viivoja tyhjälle paperille ja kuvittelin, että ne olisivat polkuja, joita pitkin katse kulkeutuisi (kuvio 15). Valokuvien taustalla toimii idea ympäristön tutkimisesta, jolloin liikkuminen on luonteeltaan harhailevaa. Sain tästä idean sommitella visuaalisia elementtejä niin, että katse harhailisi sivuilla ilman tarkkaa päämäärää. Kävely on myös luonteeltaan rauhallista, joten halusin julkaisun olevan visuaalisesti harmoninen. Liian rauhallisen lopputuloksen välttämiseksi päätin kuitenkin keskittyä dynaamiseen ja harkittuun sommitteluun. Kuten luvussa 2.6 tuli esille, on dynaamisessa sommittelussa monia hyviä puolia suunnittelun kannalta ja halusin siksi myös lähteä tavoittelemaan sitä tässä työssä. Lopputuloksen visioinnin kautta suunnittelin työn painettavaksi A5-kokoon harmahtavan valkoiselle mattapintaiselle paperille.

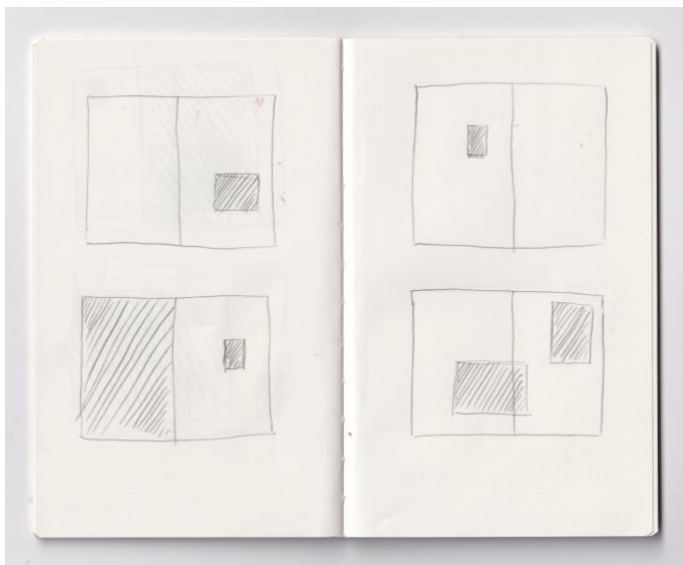
Materiaaliin perehtymisen ja työn ideoinnin jälkeen aloitin luvun 2.4 mukaisesti työskentelyn luonnostelemalla muutamia erilaisia vaihtoehtoja gridin rakenteelle. Luonnostelun myötä huomasin, että toteuttaakseni suunnittelemani visuaalista narratiivia tulisi moduulien olla suhteellisen pienikokoisia (kuvio 16). Pohdin, että tämä mahdollistaisi enemmän vaihtelua sommitteluun. Kuville päätin määritellä muutaman eri koon, jotta kokonaisuus pysyisi hallittuna ja ehjänä. Ajatukseni oli, että tällä tavalla pystyisin luomaan kontrastia ja vaihtelua kuvien koolla ja sijainnilla sekä korostamaan negatiivista tilaa omana muotonaan. Huomasin kuitenkin, että olin luonnosteluvaiheessa lähtenyt liian nopeasti miettimään suunnittelua gridin ehdoilla, jonka vuoksi en päässyt etenemään työn kanssa. Luonnosteluvaiheessa gridin rakenne alkoi konkretisoitua, minkä huomasin heti vaikuttavan suunnittelun etenemiseen. Koin ongelmalliseksi sen, että se ohjasi työn kulkua ideointivaiheessa. Päätin luonnostella uudestaan ilman gridiä ja tutkia erilaisia mahdollisia tapoja sommitella, jolloin työ alkoi jälleen edetä (kuvio 17).

Kuvio 15. Luonnos julkaisun visuaalisesta narratiivista.

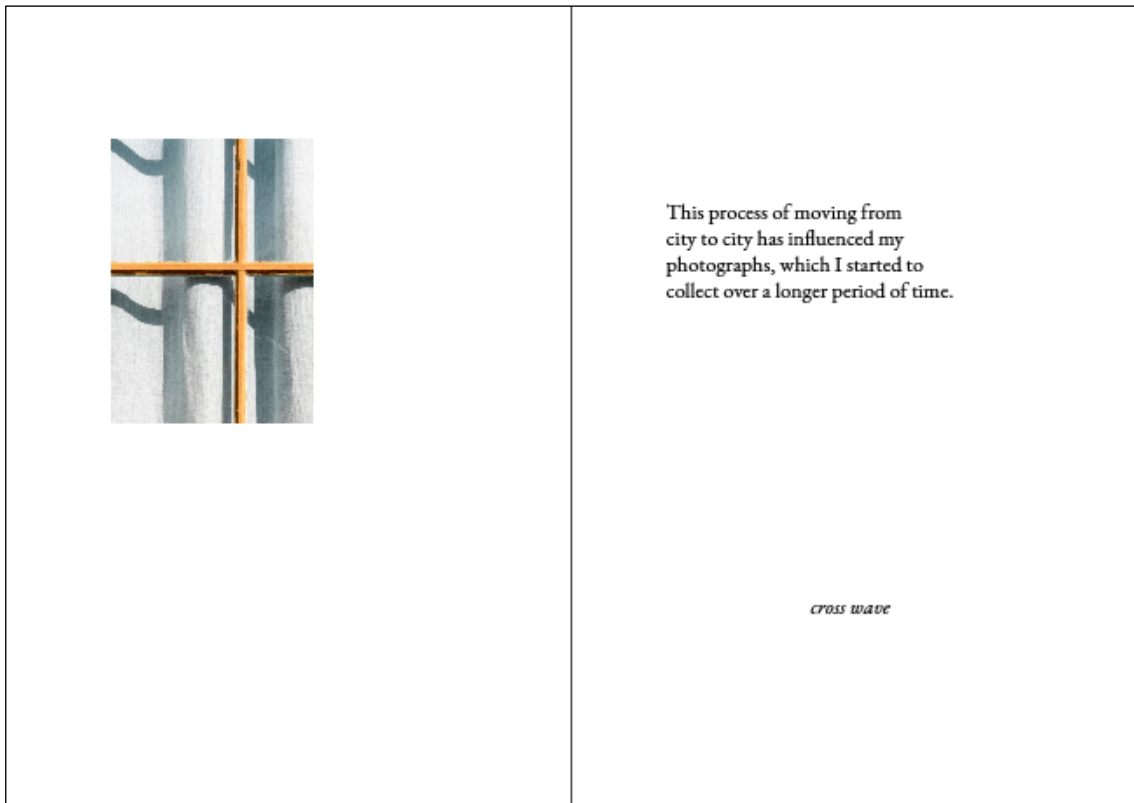
Kuvio 16. Ensimmäinen luonnos modulaarisesta gridistä.

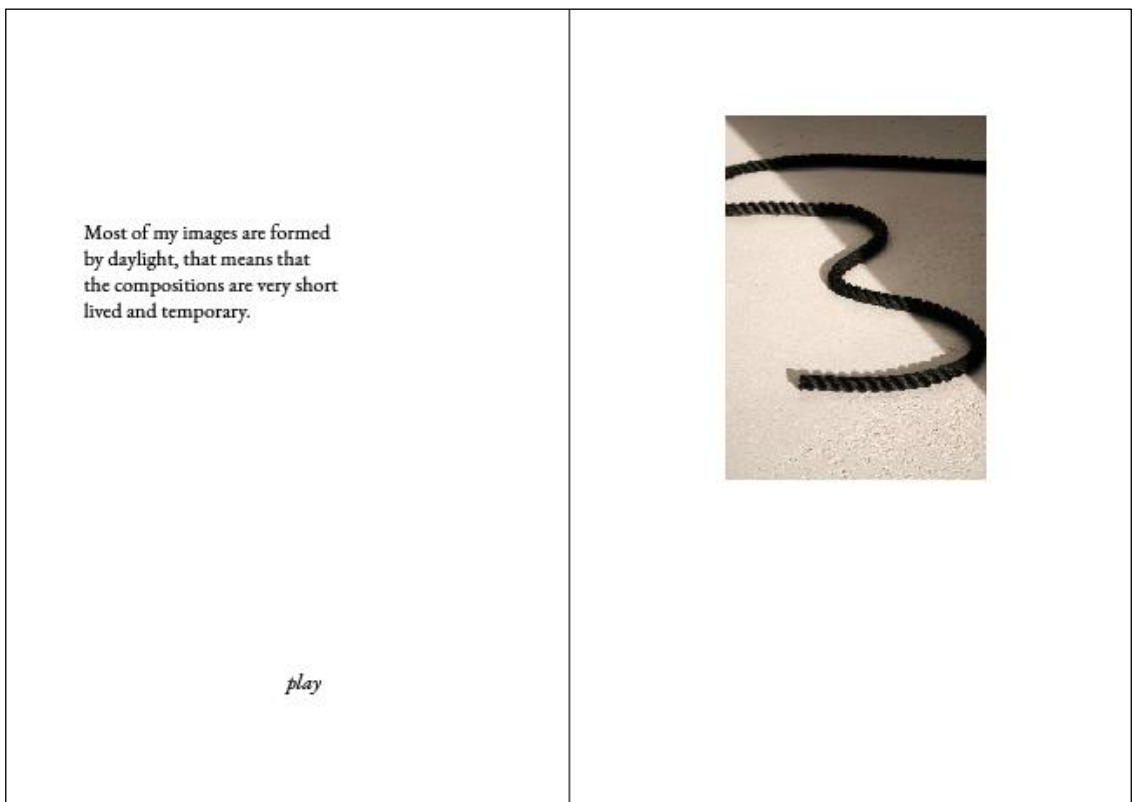
Kuvio 17. Luonnos kuvien asettelusta.

Luonnostelun jälkeen päätin myös luvun 2.4 mukaisesti valita alustavasti kirjaintyyppin ennen gridin rakentamisen aloittamista. Valokuvien yhtenä keskeisimpänä teemana toimii yksityiskohdat ympäristössä ja niiden havaitseminen, joten pyrin tukemaan tätä ajatusta myös typografisten valintojen kautta. Halusin korostaa tyhjää tilaa, joten päädyin kokeilujen kautta teksikokoon 16 pt. Kuvasarjan konseptin ja pelkistetyn tyylin vuoksi tavoittelin herkkää ja rauhallista lopputulosta, joten lopulta kirjaintyypiksi valikoitui Garamond. Kuvien nimet erotin leipätekstistä kursivilla. Päätin jakaa tekstin pienempiin osiin niin, että jokaisella aukeamalla olisi vain yksi lause. Tällä tavalla halusin tarinan etenevän hitaasti yksi aukeama kerrallaan.

Asettelin tämän jälkeen materiaalin taittopohjaan ilman gridiä ja tunnustelin intuitiivisesti kuvien järjestystä ja tekstin kulkua julkaisun läpi (kuvio 18 ja 19). Tällä tavoin sain mielestäni luotua rentoa kokonaisuutta, jossa esiin pääsi myös luova kädenjälki. Työstämällä sisältöä järjestys alkoi hiljalleen muotoutua; päädyin organisoimaan materiaalia niin, että jokainen aukeama koostui yhdestä kuvasta, kuvan nimestä sekä yhdestä lauseesta. Tarkastelin työtä useamman kerran kaukaa katsottuna nähdäkseni, miten julkaisu toimi kokonaisuutena. Työn tarkastelu kokonaisuutena auttoi hahmottamaan sommittelua miettimättä liikaa sen tekstisisältöä. Alustavan luonnostelun jälkeen huomasin kuitenkin, että työstä puuttui kokonaan järjestys ja rytmi. Intuitiivista sommittelua oli vaikea lopettaa, ja havaitsin epävarmuutta suunnittelun suhteen.

Kuvio 18. Luonnostelua taitto-ohjelmassa I.

Kuvio 19. Luonnostelua taitto-ohjelmassa II.

Huomasin, että intuitiivisella työskentelyllä oli tässä projektissa erittäin tärkeä rooli gridin muodostumisen kannalta. Tässä vaiheessa suunnittelu ei vielä kohdistunut itse gridiin, mutta tekemäni valinnat vaikuttivat kuitenkin epäsuorasti rakenteen muodostumiseen. Esimerkiksi formaatin, kuvakokojen ja kirjaintyyppien valitseminen sekä sommittelun visualisointi vaikuttivat jo siihen, millä perusteilla tulisin rakentamaan gridin ja minkä kokoisia moduulien tulisi olla. Kehittämällä ideaa mahdollisimman pitkälle luonnostelun ja visioinnin kautta loin projektille vahvan perustan, jonka pohjalta päätin lähteä rakentamaan gridiä. Tässä vaiheessa projektia olin tyytyväinen intuitiivisen työn jälkeen, mutta kaipasin myös samalla enemmän järjestystä ja perustelua suunnittelulle. Pohdin, että suunnittelun jälki ja päämäärä saattaisivat vaihdella paljon päivästä toiseen, mikäli tekisin valintoja ainoastaan intuition pohjalta. Samojen asioiden työstäminen liian pitkään voi myös olla hyvin turhauttavaa. Siksi koin tärkeäksi hyödyntää modulaarista gridiä edetäkseni suunnittelussa.

Työn ideointivaiheessa tein päätöksiä ensisijaisesti intuition pohjalta, sillä pyrin tässä kohtaa työskentelyä lähestymään ongelmaa avoimin mielin ja uteliaalla asenteella. Projektin alussa oli vaikeaa luottaa omaan intuition, mutta huomasin kuinka äärimmäisen tärkeä luova voimavara se voi suunnittelussa olla. Lähestyin ongelmaa aluksi esimerkiksi luonnostelemalla käsin ja pohtimalla rauhallisesti ratkaistavaa ongelmaa. Varsinkin työn alussa on mielestäni hyvä hyödyntää kaikkea sitä tietoa ja osaamista mitä on jo ennestään, jotta löytäisi sen oman uniikin näkökulman suunnitteluun. Kuten myös luvussa 2.7 nostan esille, se oma persoonallinen tapa lähestyä suunnittelua on juuri se mikä erottaa suunnittelijan toisesta.

Työskentelyn alussa huomasin, että gridin rakenteesta oli enemmän haittaa kuin hyötyä. Ideoinnin yhteydessä en kokenut hyödylliseksi ajatella gridin rajoittavia tekijöitä, sillä se häiritse työn etenemistä. Kuten luvussa 2.7 nostan esille, tämä suunnitteluvaihe perustuu ennemminkin ideoiden tutkimiseen, kokeilemiseen ja visuaalisen narratiivin löytämiseen. Luonnostellessa huomasin, että gridin ottaminen osaksi suunnittelua liian aikaisessa vaiheessa voi tuntua rajoittavalta. Työskentelyn alkuvaiheessa oli sen sijaan parempi luottaa omaan intuition, sillä ideoiden tutkiminen vapaasti oli hyvin innostavaa ja teki työskentelystä mieluista. Huomasin, että työn idea olisi saattanut kärsiä, jos olisin heti alkuun lähtenyt miettimään zinejulkaisun ulkoasua gridin rakenteen kautta. Pelkästään gridin ehdoilla toimiminen voi viedä suunnittelusta pois persoonallisen kädenjäljen. Idean kehittämiseksi on hyvä varata aikaa, sillä se ohjaa lopulta työnkulkua koko projektin läpi. Huomasin omalla

kohdalla, että gridistä on hyötyä, jos sen ensisijainen tarkoitus on pyrkiä toteuttamaan työn ideaa.

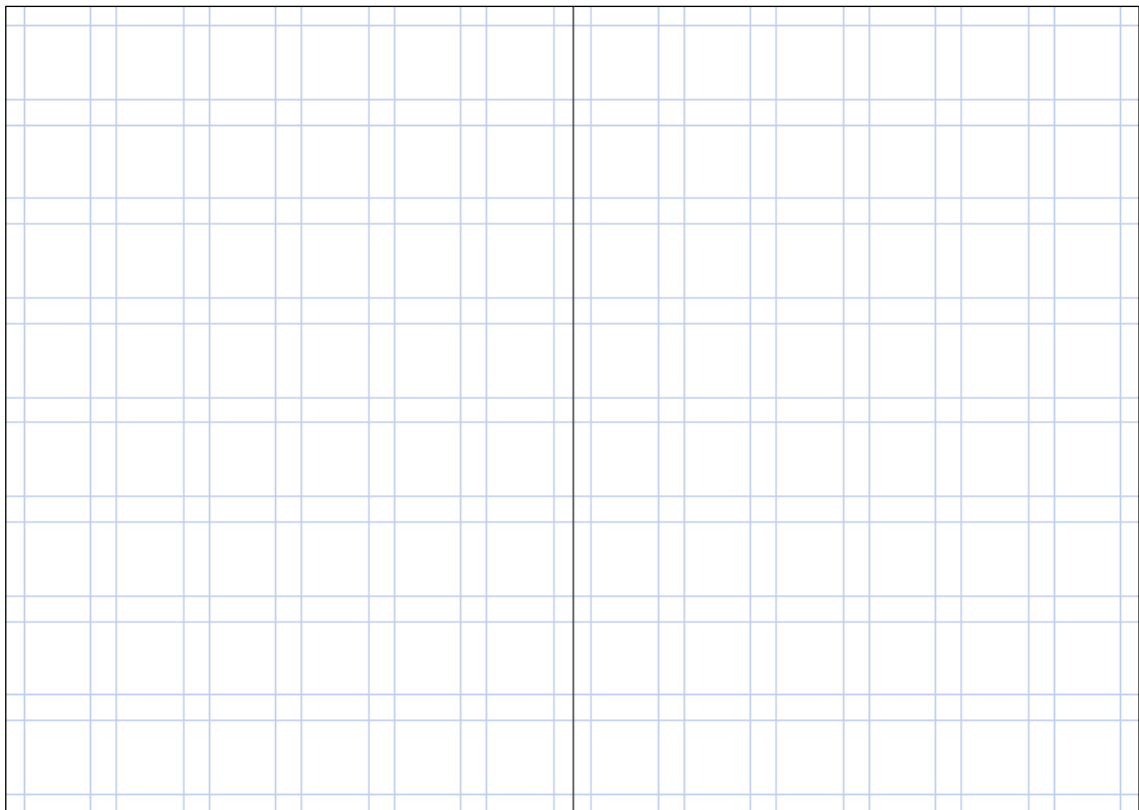
En kuitenkaan usko, että gridistä kokonaan luopuminen automaattisesti parantaa luovaa työskentelyä. Sen sijaan on hyvä tiedostaa minkälainen vaikutus sillä voi olla omaan suunnittelutyöhön. Luvussa 2.2 esittämieni näkökulmien ja tämän projektin myötä olen tullut siihen tulokseen, että gridi ei mielestäni rajoita luovuutta, mikäli sitä käyttää tietoisesti. Suunnittelijana on muutenkin hyvä tiedostaa omaa suunnittelutyötä ja tällä tavalla huomata, kun jonkin työkalun käyttö ohjaa omaa toimintaa liikaa. Työskennellessä on mielestäni hyvä jatkuvasti pitää mielessä työn idea, sillä sen tulisi ohjata työn edistymistä ja kehittymistä. On hyvä huomioida, että luova prosessi on hyvin yksilöllinen kokemus ja jonkun muun kohdalla gridi voi hyvin toimia tukena myös työn ideoinnissa. Ymmärsin tämän projektin myötä, että gridin ei omalla kohdalla välttämättä tarvitse olla läsnä koko suunnitteluprosessin ajan, vaan se kannattaa ottaa käyttöön vasta siinä vaiheessa, kun sen avulla voidaan etsiä ratkaisua ongelmaan. Tässä tapauksessa taustalla toimi olettaus siitä, että modulaarisen gridin tulisi määrittellä suunnittelua koko suunnitteluprosessin ajan. Jatkossa jättäisin sen kokonaan ideointivaiheen ulkopuolelle.

3.3 Modulaarisen gridin rakentuminen

Intuiitiivisen ideoinnin, luonnostelun ja sommittelun jälkeen ryhdyin tarkemmin miettimään gridin rakennetta. Kuten jo luonnosteluvaiheessa huomasin, useammalla moduulilla saisin luotua parhaiten vaihtelua sommitteluun ja kuvien kokoihin. Määrittelin marginaalin ja sovitin rivirekisterin sen sisälle. Rivirekisterin käyttäminen hankaloitti kuitenkin gridin rakentamista, sillä rivien määrä pitkälti määritteli gridin rakennetta ja moduulien kokoa. Piilotin rivirekisterin ja jatkoin gridin suunnittelua tässä kohtaa ilman sitä. Olisin lähtökohtaisesti hyödyntänyt rivirekisteriä suunnittelussa, mikäli tekstiä olisi ollut enemmän. Tässä tapauksessa teksti koostui ainoastaan yksittäisistä lauseista ja sanoista, joten pystyin jatkamaan työskentelyä ilman sitä ja keskittymään sen sijaan rakenteen tutkimiseen ja testaamiseen. Päädyin etsimään sopivaa rakennetta sen sijaan kokeilun kautta.

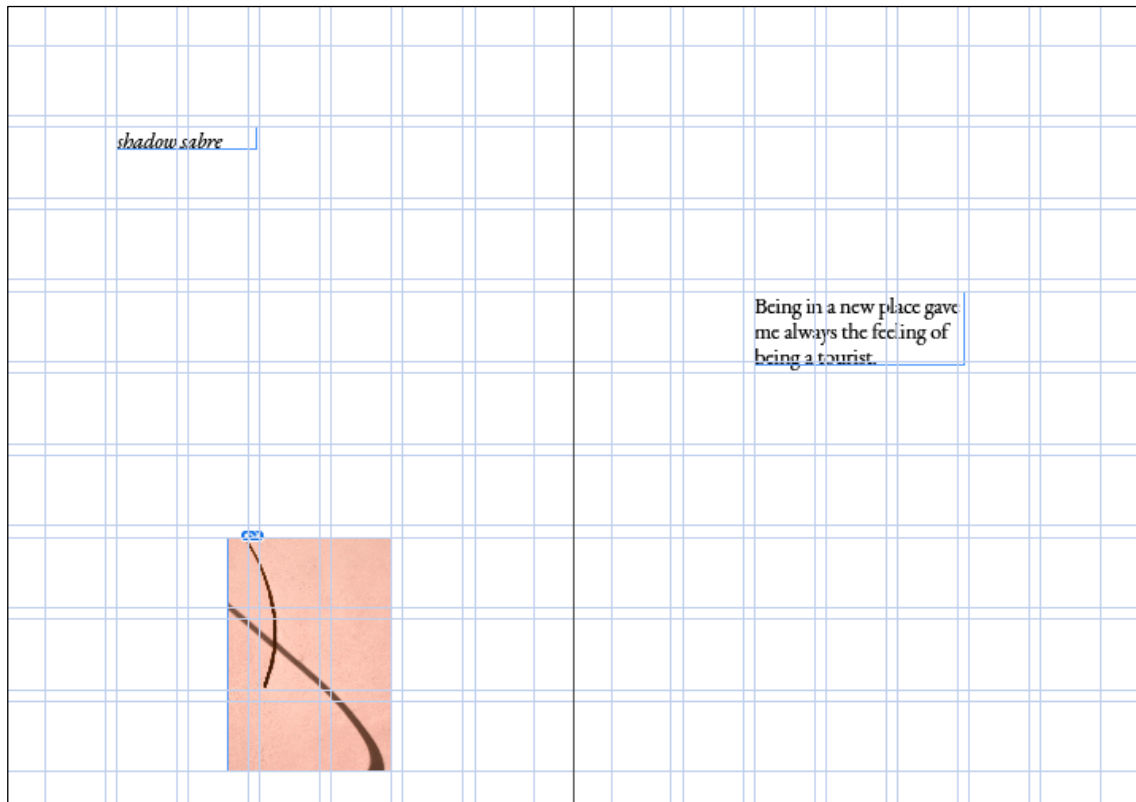
Päätin, etten lähtisi rajaamaan kuvia tässä työssä ensinnäkään siitä syystä, etten halunnut vahingoittaa niiden visuaalista kokonaisuutta ja toiseksi siksi, etten halunnut gridin

rakenteen määrittelevän liikaa työskentelyä. Tavoitteenani gridin suhteen oli löytää rakenteelle sellainen muoto, joka mahdollistaisi kontrastin luomisen kuvakokojen välille sekä tarjoaisi riittävästi vaihtoehtoja dynaamisen sommittelun luomiseksi. Kokeilemalla huomasin, että esimerkiksi kahdeksalla rivillä saisi luotua jo hyvin vaihtelua kuvien kokoon, jolloin kuvan koko määräytyisi pystysuuntaisten moduulien mukaisesti. Lisäsin pystysarakkeita, kunnes tyydyin lopulta kokeilemaan sommittelua kahdeksan rivin ja kuuden sarakkeen modulaarisessa gridissä (kuvio 20). Moduulien väliin jätin rivivälin verran tyhjää tilaa. Kun olin määritellyt gridin rakenteen, oli elementtejä helppo asetella gridiin. Samalla tavalla kuin työn ideaa suunnitellessani keskityin tässä vaiheessa työskentelyä tekemään valintoja intuitiivisesti. Tekstilaatikot päätin asetella moduulin yläreunaan visuaalisen johdonmukaisuuden vuoksi. Sovitin tekstilaatikot enintään kolmeen palstaan sopiviksi. Piilotin gridin aina välillä nähdäkseni sommittelun toimivuuden. En ollut täysin tyytyväinen työn jälkeen, joten tehtyäni ensimmäisen version sommittelusta tallensin tiedostosta kopion ja jatkoin gridin rakenteen kehittämistä.

Kuvio 20. Ensimmäinen luonnos gridin rakenteesta.

Toisessa versiossa suurensin marginaaleja hieman, lisäsin gridiin yhden rivin ja pienensin moduulien väliin jäävää tyhjää tilaa (kuvio 21). Nyt kehikko koostui yhdeksästä rivistä ja seitsemästä palstasta. Tässä versiossa moduulit olivat muodoltaan kapeampia ja pystysuunnassa, mikä soveltui mielestäni paremmin kuvien formaattiin ja loi enemmän vaihtelua sommitteluun. Tiheämmän kehikon myötä työskentelystä tuli myös hieman monimutkaisempaa, sillä sommittelun mahdollisuuksia oli nyt enemmän.

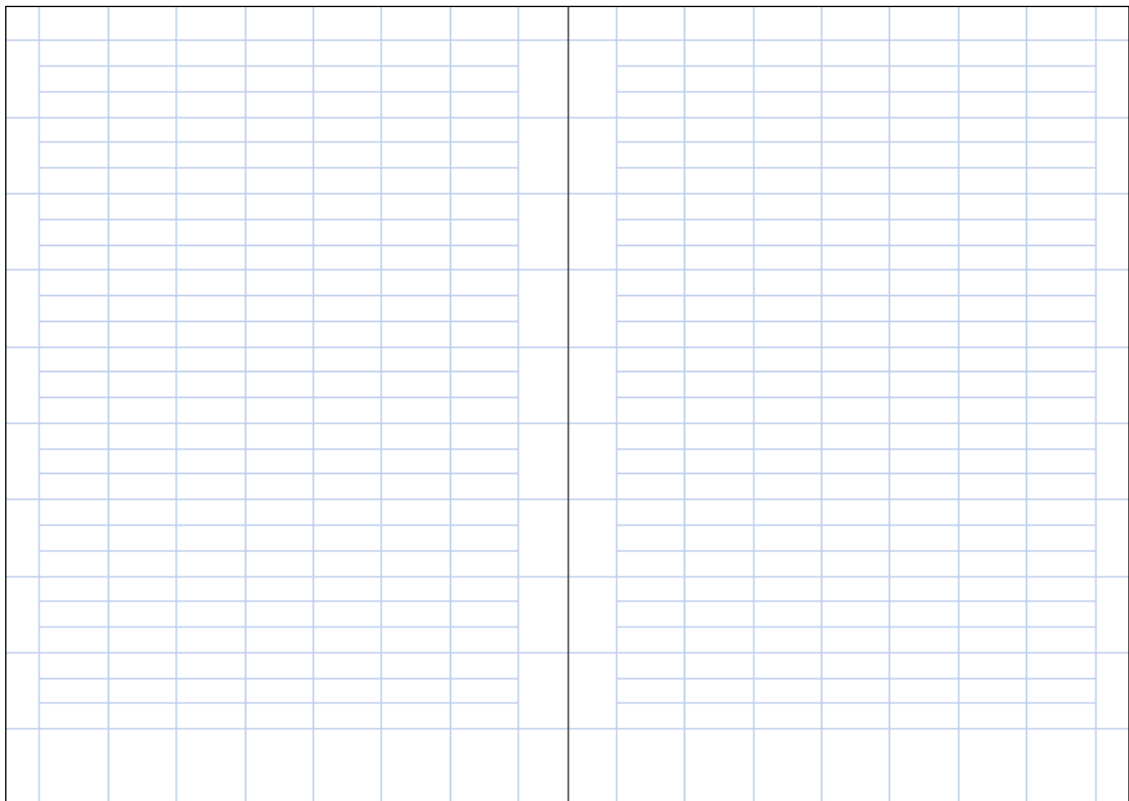

Kuvio 21. Toinen luonnos gridin rakenteesta.

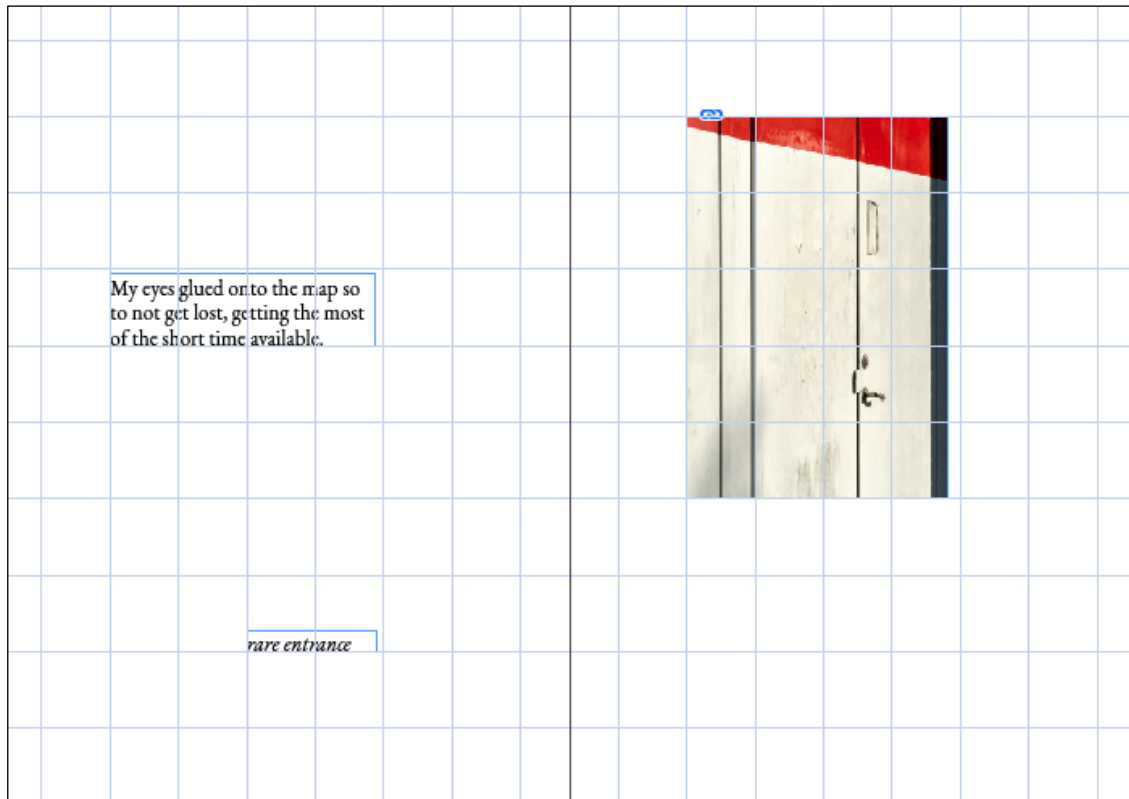
Työskentely eteni niin, että tarkastelin jokaista aukeamaa omana kokonaisuutenaan. Tein tämän arvioimalla jokaisen kuvan kohdalla sille sopivimman koon, sekä tarkastelemalla juuri sen aukeaman tekstin ja kuvan suhdetta toisiinsa. Jokainen aukeama toimii yksilöllisesti, mutta kauempaa katsottuna ne myös toimivat kokonaisuutena. Tarkastelemalla työtä kokonaisuutena pystyin välttämään liian samankaltaisia ja toistuvia asetelmia. Sommittelu oli tässä vaiheessa suunnittelua todella miellyttävää ja epävarmuus katosi viimeistään tässä vaiheessa. Tallensin jälleen tiedostosta kopion tutkiakseni toisenlaista gridin rakennetta.

Gridin kolmannessa ja lopullisessa versiossa päätin kokeilla rytmittää tekstiä paremmin. Päätin kuitenkin lopulta rakentaa sen luvun 2.4 mukaisesti rivirekisteriin sopivaksi (kuvio 22).

Laskin, että jos rivejä olisi 27, niin saisin kehikkoon mahtumaan yhteensä yhdeksän moduuliriviä. Edellisen version perusteella loin myös seitsemän palstaa. Säädin marginaalit niin, että sivun ala- ja sisäreunaan jäisi hieman enemmän tyhjää tilaa kuin sivun ylä- ja ulkoreunaan. En jättänyt moduulien väliin tyhjää tilaa, sillä tässä tapauksessa se tuntui epäolennaiselta. Tämän jälkeen piilotin sekä rivirekisterin että gridin, jotta voisin tarkastella työtä intuitiivisesti. Halusin jälleen lähestyä suunnittelua leikkisällä ja uteliaalla asenteella, sillä liika järjestelmällisyys oli mielestäni tehnyt taittamisesta hieman jäykkää. Siirtelin visuaalisia elementtejä intuitiivisella otteella. Kolmannen version kohdalla olin tyytyväinen työn jälkeen. Tämän rakenteen avulla sain luotua juuri sellaista sommittelua ja järjestystä, joka tuntui olennaiselta juuri tämän projektin kannalta (kuvio 23).

Kuvio 22. Lopullinen versio gridin rakenteesta.

Kuvio 23. Sommittelua valmiissa gridissä.

Kuten luvussa 2.4 ja tämän projektin myötä käy selväksi, gridin rakenne muodostuu hiljalleen erilaisten kokeilujen ja työvaiheiden toiston kautta. Työskentelyprosessi ei ole suoraviivainen ja gridi muuttaa jatkuvasti muotoaan jokaisen pienen muutoksen myötä. Gridin suunnittelu vaatii toistoa, sillä kokemukseni mukaan sen ongelmakohdat tunnistaa vasta taittamisen yhteydessä. Lopulliseen rakenteeseen olisi ollut vaikea päätyä kokeilematta useampia eri versioita. Päätin lopettaa sen työstämisen siinä vaiheessa, kun huomasin että elementit alkoivat asettua eikä rakenteessa ollut enää mitään korjattavaa. Työskentely oli luonteelta sekä rationaalista että intuitiivista; sommittelemalla visuaalisia elementtejä gridiin pystyin tarkastelemaan suunnittelun toimivuutta ja välillä piilottamalla sen pystyin työstämään sommittelua ilman gridin asettamia rajoituksia. Tässä tapauksessa nämä olivat työvaiheita, joita ei pystynyt erottamaan toisistaan. Rakenteen tutkiminen oli aikaa vievää, mutta myös hyvin palkitsevaa etenkin siinä vaiheessa, kun visuaaliset elementit löysivät paikkansa sivuilla.

Kuten myös luvussa 3.1 pohdin, gridin suunnittelussa työskentely tapahtui pääosin materiaalin ehdoilla. Työn alussa koin tärkeäksi sanoittaa gridin tavoitteen projektin kannalta ja priorisoimalla asioita pystyin keskittymään siihen, mikä oli suunnittelussa olennaisinta.

Tunnistamalla kuvien tärkeyden pystyin helposti tekemään valintoja gridin suhteen sen perusteella. Gridin parissa työskentely voi olla hankalaa, jos sitä lähtee rakentamaan useiden eri tekijöiden ehdoilla, etenkin silloin kun materiaalia on paljon. Tässä tapauksessa teksti määritteli gridin rakennetta rivirekisterin kautta sekä kuvat vaikuttivat moduulien muotoon ja määrään. Gridin muodostuminen perustui pitkälti siihen, että hienosäädin sitä hiljalleen materiaaliin sopivaksi.

Materiaalin lisäksi työn idealla oli suuri vaikutus gridin muodostumiseen. Gridi rakentui vähäisten kokeilujen kautta suhteellisen nopeasti, sillä olin itsevarma työn idean suhteen. Kuten luvussa 3.2 mainitsen, koin projektissa tärkeäksi käyttää riittävän paljon aikaa materiaaliin tutustumiseen ja työn ideointiin. Tämän ansiosta minulla oli siis selkeä visio siitä, miltä haluaisin lopputuloksen näyttävän ja ymmärsin tässä tapauksessa hyvin projektin taustaa ja tarkoitusta. Minun ei esimerkiksi tarvinnut miettiä erityisen pitkään kuvien esitystapaa tai typografisia valintoja. Epäselvä visio työn suhteen saattaa vaatia useampia eri kokeiluja ja versioita gridistä.

Gridi rakentui kätevästi rivirekisterin avulla, mutta koin myös hyödylliseksi oppimisprosessin kannalta tutkia vapaasti sen rakennetta. Tallentamalla taittotiedostosta kopioita pystyin huoletta tutkimaan ja kokeilemaan erilaisia vaihtoehtoja. Rivirekisterin käyttöä kannattaa harkita materiaalista riippuen. Sen avulla on helppoa järjestää tekstiä, mutta pelkän kuvan työstämisessä sen käyttö voi olla turhaa. Etenkin laajemmissa ja tekstipainotteisissa projekteissa gridi kannattaisi mielestäni ehdottomasti luoda rivirekisteriin sopivaksi.

Jouduin pohtimaan paljon sitä, miten materiaali kannattaisi sovittaa gridiin. Kuten luvussa 2.5 käy ilmi, voi gridin rikkominen olla joskus välttämätöntä ja jopa suositeltavaa jäykän ja kömpelön lopputuloksen välttämiseksi. Tässä projektissa jouduin etenkin miettimään kuvan rajausta, sillä gridi ei täysin mukautunut kuvien formaattiin. Vaihtoehtoina oli joko gridin rikkominen tai kuvan rajaaminen siihen sopivaksi. Tässä tapauksessa päädyin kunnioittamaan kuvan alkuperäistä formaattia ja rajausta, sillä kyseessä oli valokuvaajan taiteellinen näkemys. Kuvan alkuperäinen rajausta voi olla hyvin tietoinen valinta ja siksi jopa pienenkin palasen rajaaminen pois voi muuttaa kuvan visuaalista kokonaisuutta. Näitä asioita pohtiessa on hyvä ottaa huomioon, minkä tyyppinen materiaali on kyseessä, etenkin jos käsittelee jonkun toisen tekemää työtä. Kuvien rajaaminen gridiin sopivaksi voisi kuitenkin toimia hyvin esimerkiksi kuvituskuvan kohdalla. Tässä projektissa kuvien rajaaminen ei ollut tarpeellista, sillä materiaalia oli sivuilla suhteellisen vähän ja elementtien

ympärille jäi paljon tyhjää tilaa. Gridin rikkominen voi näkyä selvemmin silloin, kun materiaalia on enemmän. Jos gridin jatkuva rikkominen häiritsisi työn jälkeä, olisi luultavasti kannattavaa miettiä toisenlaista rakennetta tai jopa luopua gridistä kokonaan.

Tässä kohtaa työskentelyä en kokenut, että gridi millään tavalla olisi rajoittanut suunnittelua. Vaikka gridin parissa työskentely perustui pitkälti loogiseen päättelyyn, niin koin myös, että intuitiolla oli suuri vaikutus suunnitteluun. Kuten luvussa 2.7 nostan esille, intuitio on luova voimavara jota ei kannata kokonaan sivuuttaa, sillä se tukee loogista päättelyä ja voi johtaa hyvin kiinnostaviin ratkaisuihin. Intuition roolia on vaikea sanoittaa, mutta vahva tunne jostakin asiasta riitti tässä projektissa välillä perusteeksi omille valinnoille. Kokeilujen myötä suunnittelu tuntui luovalta ja ilmaisuvapaalta tavalta työskennellä. Uskon, että työstä saattaa kadota persoonallinen kädenjälki, jos suunnittelu tapahtuu ainoastaan gridin ehdoilla. Tässä projektissa edistin omaa intuitiivista työskentelyä luvun 2.7 mukaisesti muun muassa ottamalla säännöllisesti taukoja, kirjoittamalla ylös ajatuksia sekä tiedostamalla omaa suunnitteluprosessia.

Luvun 2.2 näkemykset gridistä huomioon ottaen päädyin lopulta luomaan hyvin omanlaisen version modulaarisesta gridistä. En ollut ankara gridin suhteen ja tästä syystä lopputulos ei täysin vastaa Müller-Brockmannin näkemystä modulaarisesta gridistä. Esimerkiksi kuva ei rajautunut täydellisesti gridiin eikä moduulien väliin jäänyt yhtään tyhjää tilaa. Onnistuin kuitenkin mielestäni luomaan gridille sellaisen rakenteen, joka oli tarkkaan harkittu ja palveli siksi hyvin tämän suunnitteluprojektin tavoitetta. Se tarjosi tässä projektissa järjestyksen tuntua muuten aika kaoottiseen asetelmaan. Modulaarinen gridi sai lopputuloksen tuntumaan enemmän harkitulta kuin luvussa 3.2 esittämässäni ensimmäisissä luonnoksissa, jolloin työstin materiaalia taittopohjassa ilman gridiä. Työstämällä gridin rakennetta kokeilujen kautta oli mielestäni miellyttävä tapa työskennellä. Tällä tavalla suunnittelu tuntui itsevarmalta ja perustellulta sekä samalla myös luovalta ja ilmaisuvoimaiselta.

3.4 Sommittelun viimeisteleminen

Kun gridin rakenne oli valmis, oli visuaalisten elementtien järjestely siinä erittäin helppoa. Sommittelu tapahtui osittain gridin rakentamisen myötä, mutta lopuksi viimeistelin sen kuitenkin vielä pieniä muutoksia tekemällä. Visuaaliset elementit olivat kokeilujen kautta

suurin piirtein sopivilla paikoillaan, mutta pystyin vielä tässä vaiheessa tarkastelemaan niiden sijaintia ja järjestystä luvun 2.6 teoriaan nojautuen. Tyhjää tilaa hyödyntämällä pyrin tekemään julkaisusta harmonisen ja rauhallisen sekä asymmetrisellä sommittelulla halusin samalla aktivoida tilaa luodakseni dynaamisen kokonaisuuden. Tein tämän tarkastelemalla huolellisesti jokaista aukeamaa erikseen sekä yhdessä ilman gridiä nähdäkseni, miten ne toimivat kokonaisuutena.

Olin erittäin tyytyväinen työn lopputulokseen (kuvio 24). Etenkään tässä vaiheessa työskentelyä en kokenut gridin rajoittavan luovuutta millään tavalla, vaan päinvastoin. Valmiin gridin ansiosta pystyin keskittymään työn idean toteuttamiseen. Viimeistely hoitui sulavasti, sillä sommittelu oli tässä vaiheessa luonteeltaan luovaa ja vapaata. Modulaarisen gridin käyttö nopeutti työskentelyä etenkin suunnittelun loppupäässä ja se auttoi luomaan hallittua visuaalista johdonmukaisuutta zinejulkaisuun. Tässä tapauksessa koin gridin erityisen hyödylliseksi apuvälineeksi, sillä halusin luoda vaihtelua aukeamalta toiselle vahingoittamatta kuitenkaan zinejulkaisun kokonaisuutta. Onnistuin mielestäni saavuttamaan sen, mitä alun perin suunnittelulta hain. Asettelu tuntui tarkoituksenmukaiselta, kun tiesin, että modulaarinen gridi oli tarkan harkinnan ja monen kokeilun lopputulos. Modulaarisen gridin parissa työskentely auttoi hahmottamaan paremmin visuaalisten elementtien suhdetta toisiinsa sekä arvostamaan tyhjää tilaa omana muotonaan. Työn myötä huomasin, että gridi itsessään ei kuitenkaan tee suunnittelusta dynaamista, vaan se vaatii lisäksi sommittelun perusteisiin perehtymistä.

Kuvio 24. Havainnollistava mockup työn lopputuloksesta.

4 Yhteenveto

Modulaarinen gridi on monipuolinen suunnittelun työkalu, jonka avulla voidaan hyvin suunniteltuna toteuttaa harmonista, selkeää ja dynaamista suunnittelua. Sitä käytetään materiaalin jäsentelyssä ja sen luoman järjestyksen avulla voidaan tehdä materiaalista helpommin tulkittavaa. Lisäksi modulaarisuus tarjoaa joustavuutta suunnitteluun, mikä mahdollistaa luovia ja ilmaisuvoimaisia suunnitteluratkaisuja. Valmis gridi tekee lopulta suunnittelusta sulavaa, sekä suunnitteluratkaisut tuntuvat sen avulla itsevarmoilta ja perustelluilta. Modulaarinen gridi auttaa hallitsemaan visuaalista johdonmukaisuutta, ja siksi siitä voi olla hyötyä etenkin laajempien visuaalisten kokonaisuuksien suunnittelussa.

Modulaarisen gridin käyttö ei kuitenkaan ole hyvän suunnittelun tae, sillä lopulta suunnittelija on vastuussa työn lopputuloksesta. Aiheeseen perehtyminen on gridin käytön kannalta välttämätöntä, sillä se edellyttää suunnittelijalta useamman eri asian ymmärtämistä ja hallitsemista samanaikaisesti. Modulaarisen gridin käytölle ei ole yhtä valmista kaavaa, sillä sen rakenteen lähtökohtana toimii materiaali ja siksi se räätälöidään aina projektiin sopivaksi. Materiaaliin perehtyminen on siksi olennainen osa gridin suunnitteluprosessia. Työskentely ei ole luonteeltaan lineaarista ja suunnitteluprosessi vaatii työvaiheiden jatkuvaa toistoa, kunnes gridin rakenne saavuttaa projektille tarkoituksenmukaisen muodon. Sitä on vaikea suunnitella kerralla sopivaksi, sillä ongelmakohtat nousevat esille vasta gridissä sommittelun yhteydessä. Modulaarisen gridin hallitseminen vaatii suunnittelijalta täten aikaa, perehtymistä ja kärsivällisyyttä.

Modulaarisen gridiin suhtaudutaan hyvin eri tavoin, koska sillä voi olla hyvin vaihteleva vaikutus suunnittelutyöhön. Suunnitteluprosessi on yksilöllistä ja siksi modulaarinen gridi ei välttämättä sovellu kaikenlaisiin projekteihin ja kaikille suunnittelijoille. Gridin voidaan kokea rajoittavan suunnittelua, sillä se asettaa tiettyjä ehtoja. Sen hyödyntäminen suunnittelussa ei kuitenkaan välttämättä tarkoita sitä, että kaiken suunnittelun tulisi näyttää samalta. Sillä voidaan toteuttaa hyvin erilaisia ratkaisuja, ja on lopulta suunnittelijasta kiinni, miten sitä hyödyntää omassa työssään. Systemaattisessa suunnittelussa vaarana on se, että intuitiivisten suunnitteluratkaisujen sijaan luottaa liikaa gridin asettamiin ehtoihin. Pelkästään intuition perusteella tehdyt valinnat toisaalta voivat tehdä suunnittelusta hyvin epävarmaa. Modulaarisen gridin parissa työskennellessä on hyvä muistaa, että kyseessä on työkalu, joka

auttaa toteuttamaan työn ideaa sekä työstämään projektin materiaalia eikä sitä kannata hyödyntää osana suunnittelua, mikäli sen koetaan rajoittavan omaa työskentelyä.

Tämän projektin myötä olen kokenut perusteellisesti sen, mitä modulaarisen gridin käyttö tarkoittaa suunnittelijan näkökulmasta. Kirjallisuudesta saatu tieto toimi tärkeänä tukena suunnittelun aikana, sillä en olisi pystynyt toteuttamaan modulaariseen gridiin pohjautuvaa suunnittelua ilman aiheeseen perehtymistä. Havainnollistamalla sen käyttöä osana omaa suunnittelutyötä pystyin tekemään näkyväksi sen ympärillä tapahtuvia valintoja. Aineiston analyysin kautta onnistuin nostamaan esille aineistosta keskeisimmän tiedon ja tällä tavalla ymmärtämään paremmin omia suunnitteluvalintoja.

Olen erittäin tyytyväinen työn lopputulokseen, sillä onnistuin mielestäni perehtymään aiheeseen teoriassa ja käytännössä sekä samalla syventymään omaan suunnittelutyöhön. Zinejulkaisun ulkoasu tuntuu hyvin harkitulta ja projektin tavoitteiden mukaiselta. Tämän opinnäytetyön myötä sain hyvän kokonaiskuvan siitä, mitä hyötyä modulaarisesta gridistä on suunnittelun kannalta, ja samalla myös, mitä sen käyttö siinä tapauksessa vaatii minulta suunnittelijana. Ymmärrän etenkin paremmin, missä tapauksissa sen käyttö voi olla kannattavaa sekä milloin se ei välttämättä edistä suunnittelua ja siitä kannattaa luopua. Uskon, että jatkossa gridin rakentaminen tapahtuu sulavammin, sillä tämän projektin myötä ymmärrän paremmin millä perusteella se kannattaa rakentaa. Tämän projektin myötä sain hyvän kokonaiskuvan siitä, mitä gridin suunnittelussa on tärkeää huomioida. Tämän kokemuksen perusteella tulen myös jatkossa hyödyntämään modulaarista gridiä osana suunnittelua.

Työn myötä opin, ettei gridiä kannata lähteä rakentamaan liian aikaisessa vaiheessa suunnittelua. Gridi on läsnä koko suunnitteluprojektin ajan ja siksi sen vaikutusta suunnitteluun on hyvä huomioida. On hyvä tiedostaa omaa suunnittelutyötä, niin että ymmärtää milloin jokin asia ohjaa sitä liikaa. Esimerkiksi tämän projektin myötä huomasin, että etenkin ideointi ja luonnosteluvaiheessa gridi rajoitti omaa luovaa työskentelyä. Pyrin omassa suunnittelutyössä muistamaan, että uteliaisuudesta, leikkisyydestä, innostumisesta, tutkimisesta ja kokeilusta on hyvä pitää kiinni, sillä ne tekevät suunnittelusta hauskaa ja mieluista. Tällä tavoin voi mielestäni saavuttaa jotain persoonallista. Liian ankara suhtautuminen voi tehdä työskentelystä epämieluista ja lopputuloksesta vaisua. Osaisin jatkossa lähestyä ongelmaa, sillä nyt minulla on hieman kokemusta siitä, mitä asioita on hyvä

huomioida modulaarisen gridin parissa työskennellessä. Oppimisprosessi on antanut minulle valmiuksia hyödyntää gridiä laajemmissakin projekteissa.

Tämän opinnäytetyön tutkimusaineisto tarjoaa rajallisen näkökulman aiheeseen, joten työn tulokset eivät ole yleistettävissä. Se voi kuitenkin antaa jonkinlaista osviittaa siitä, miltä modulaarisen gridin parissa työskentely voi käytännössä näyttää. Tulosten perusteella voi esimerkiksi arvioida, olisiko kyseisestä työkalusta hyötyä omassa suunnittelutyössä ja miten sitä voisi soveltaa itselleen sopivaksi. Kaikkia valmiita malleja voi ja kannattaa myös haastaa. Tässä tapauksessa päädyin soveltamaan modulaarista gridiä minulle ja tälle projektille sopivalla tavalla.

Vaikka gridin käyttö ei ole välttämätöntä, niin suosittelen kuitenkin gridisysteemeihin tutustumista. Gridi mainitaan useimmiten taittamisen yhteydessä, mutta olisi esimerkiksi kiinnostavaa tarkastella modulaarisen gridin käyttöä hyvin erilaisissa suunnitteluprojekteissa. Modulaarinen gridi on kiinnostava aiheena, sillä se on suunnittelun kannalta hyvin ajaton ja sen käyttöä ollaan käsitelty jo monen vuosikymmenen ajan. Aiheesta löytyy paljon kiinnostavaa kirjallisuutta ja erilaisia näkökulmia. On kiinnostavaa nähdä, miten modulaarinen gridi tulee jatkossa mukautumaan ajan henkeen, suunnittelun tarpeisiin ja teknologiseen kehitykseen.

Lähteet

Cambridge Dictionary 2021a. Intuition.

<<https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/intuition>> (luettu 2.4.2021)

Cambridge Dictionary 2021b. Zine.

<<https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/zine>> (luettu 2.4.2021)

Cullen, Kristin 2007. Layout Workbook. Beverly: Rockport Publishers. Luettavissa osoitteessa <<https://learning.oreilly.com/>> (luettu 2.3.2021)

Elam, Kimberly 2004. Grid Systems: Principles of Organizing Type. New York: Princeton Architectural Press. Luettavissa osoitteessa <<https://ebookcentral.proquest.com/>> (luettu 12.2.2021)

Elam, Kimberly 2007. Typographic systems. New York: Princeton Architectural Press.

Graver, Amy & Jura, Ben 2012. Best Practices for Graphic Designers, Grids and Page Layouts : An Essential Guide for Understanding and Applying Page Design Principles. Beverly: Rockport Publishers. Luettavissa osoitteessa

<<https://ebookcentral.proquest.com/>> (luettu 26.2.2021)

Kielitoimiston sanakirja 2020a. Intuitio. Helsinki: Kotimaisten kielten keskuksen

verkkojulkaisuja 35. <<https://www.kielitoimistonsanakirja.fi/intuitio>> (luettu 7.4.2021).

Kielitoimiston sanakirja 2020b. Moduuli. Helsinki: Kotimaisten kielten keskuksen

verkkojulkaisuja 35. <<https://www.kielitoimistonsanakirja.fi/moduuli>>. (Luettu 30.3.2021).

Lupton, Ellen 2010. Thinking with Type: A Critical Guide for Designers, Writers, Editors, and Students. 2. painos. New York: Princeton Architectural Press. Luettavissa osoitteessa <<https://ebookcentral.proquest.com/>> (luettu 9.2.2021)

Müller-Brockmann, Josef 1981. Grid Systems in graphic design – A visual communication manual for graphic designers, typographers and three dimensional designers. 15. painos. Salenstein: Niggli.

Rand, Paul 1987. Observations on Intuition. www.paulrand.design.

<<https://www.paulrand.design/writing/articles/1987-observations-on-intuition.html>> (luettu 7.4.2021)

Rand, Paul 2014. Thoughts on Design. uudistettu painos. San Francisco: Chronicle Books.

Saaranen-Kauppinen, Anita & Puusniekka, Anna 2006. KvaliMOTV - Menetelmäopetuksen tietovaranto [verkkojulkaisu]. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. Luettavissa osoitteessa <<https://www.fsd.tuni.fi/menetelmaopetus/>>. (Luettu 22.3.2021)

Samara, Timothy 2007. Design elements – A Graphic Style Manual. Beverly: Rockport Publishers. Luettavissa osoitteessa <<https://learning.oreilly.com/>> (luettu 10.2.2021)

Samara, Timothy 2005. Making and Breaking the Grid. Beverly: Rockport Publishers. Luettavissa osoitteessa <https://learning.oreilly.com> (luettu 11.2.2021)

Tondreau, Beth 2019. Layout Essentials – 100 design principles for using grids. Beverly: Rockport Publishers. Luettavissa osoitteessa <<https://learning.oreilly.com/>> (luettu 10.2.2021)

Kuvalähteet

Kuvio 1. Samara, Timothy 2007. Design elements – A Graphic Style Manual. Beverly: Rockport Publishers. Luettavissa osoitteessa <<https://learning.oreilly.com/>> (luettu 10.2.2021)

Kuvio 2. TM Research Archive 2012. 1960 Issue 11. www.tm-research-archive.ch. <<http://www.tm-research-archive.ch/issue/1960-11/>> (luettu 8.4.2021)

Kuvio 3. Zürcher Hochschule der Künste n.d. Lokal - National - International - Nationalzeitung. www.emuseum.ch. <<https://www.emuseum.ch/en/objects/62350/lokal--national--international--nationalzeitung>> (luettu 8.4.2021)

Kuvio 4. Müller-Brockmann, Josef 1981. Grid Systems in graphic design – A visual communication manual for graphic designers, typographers and three dimensional designers. 15. painos. Salenstein: Niggli.

Kuvio 5. Müller-Brockmann, Josef 1981. Grid Systems in graphic design – A visual communication manual for graphic designers, typographers and three dimensional designers. 15. painos. Salenstein: Niggli.

Kuvio 6. Lupton, Ellen 2010. Thinking with Type : A Critical Guide for Designers, Writers, Editors, and Students. 2. painos. New York: Princeton Architectural Press. Luettavissa osoitteessa <<https://ebookcentral.proquest.com/>> (luettu 9.2.2021)

kuvio 7. Lupton, Ellen 2010. Thinking with Type : A Critical Guide for Designers, Writers, Editors, and Students. 2. painos. New York: Princeton Architectural Press. Luettavissa osoitteessa <<https://ebookcentral.proquest.com/>> (luettu 9.2.2021)

Kuvio 8. Elam, Kimberly 2004. Grid Systems : Principles of Organizing Type. New York: Princeton Architectural Press. Luettavissa osoitteessa <<https://ebookcentral.proquest.com/>> (luettu 12.2.2021)

Kuvio 9. Samara, Timothy 2007. Design elements – A Graphic Style Manual. Beverly: Rockport Publishers. Luettavissa osoitteessa <<https://learning.oreilly.com/>> (luettu 10.2.2021)

Kuvio 10. Samara, Timothy 2007. Design elements – A Graphic Style Manual. Beverly: Rockport Publishers. Luettavissa osoitteessa <<https://learning.oreilly.com/>> (luettu 10.2.2021)

Kuvio 11. Samara, Timothy 2007. Design elements – A Graphic Style Manual. Beverly: Rockport Publishers. Luettavissa osoitteessa <<https://learning.oreilly.com/>> (luettu 10.2.2021)

Kuvio 12. Elam, Kimberly 2004. Grid Systems : Principles of Organizing Type. New York: Princeton Architectural Press. Luettavissa osoitteessa <<https://ebookcentral.proquest.com/>> (luettu 12.2.2021)

Kuvio 13. Elam, Kimberly 2004. Grid Systems : Principles of Organizing Type. New York: Princeton Architectural Press. Luettavissa osoitteessa <<https://ebookcentral.proquest.com/>> (luettu 12.2.2021)

Kuvia, joiden kohdalla ei erikseen mainita lähdettä: Siikasmaa, Lydia 2021.

Liitteet

Visiting Resident -zinejulkaisun lopullinen ulkoasu.

pour over

Being in a new place
always gave me the
feeling of being a tourist;

My eyes glued on the map so to
not get lost, getting the most
out of the short time available.

rare entrance

stockholm sunday

It is about a feeling of
being nothing more than a
curious visitor in a strange
place, that I also happen
to call my home.

Finding my way through
the city and getting
lost in random areas.
Finding minimalistic
treasures along the way.

sand

